

SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES
SANT FELIU DE GUÍXOLS

INFORME DEL SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES
DE SANT FELIU DE GUÍXOLS.

ACTIVITAT DESENVOLUPADA DURANT L'ANY 2019

JOSEP RIUS GRANERS,
SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES.

INDEX

1. Presentació de l'Informe	05	
2. Anàlisi de les actuacions	07	
3. Dades estadístiques	17	
4. Recomanacions i Suggestiments	27	
5. Articles publicats i participació del Síndic en activitats organitzades per l'Associació FòrumSD	41	
	5.1 Articles	43
	5.2 Fòrum SD.....	65
	5.3 Formació.....	66
	5.4 Convenis.....	69
	5.5 Activitats.....	71
6. Taula Local de la Gent Gran (Radars)	74	
7. El Codi de Bon Govern – Comitè d'Ètica i Bon Govern.....	75	

ANNEXOS

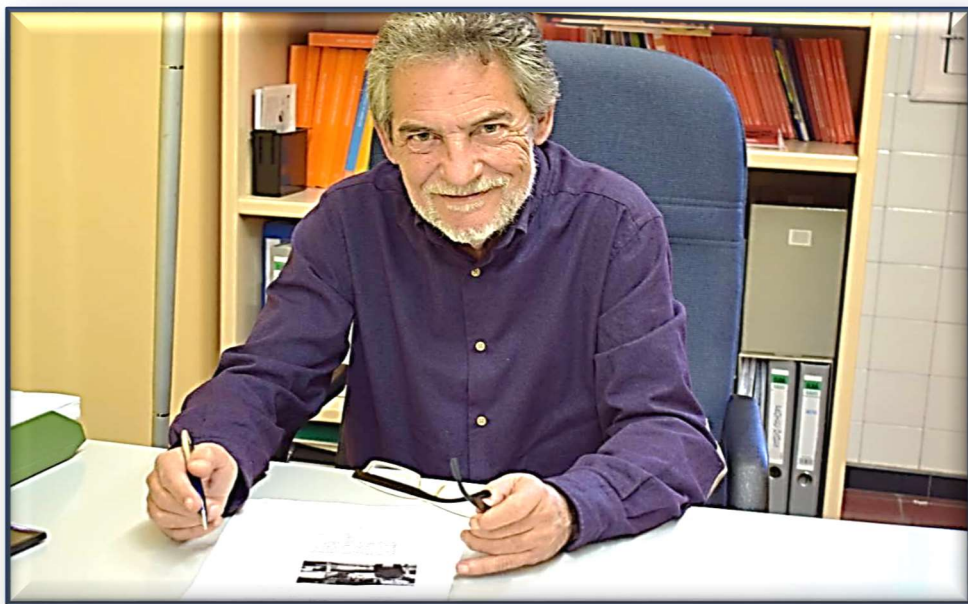
I. Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat	79
II. Declaració Universal dels Drets Humans.....	91
III. Reglament Orgànic Municipal de Sant Feliu de Guíxols.....	97

1. Presentació

El síndic municipal de greuges és la institució que té com a funció defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania, en les seves relacions amb l'ajuntament de la ciutat.

Compleix les seves funcions amb independència i objectivitat.

L'article 46.2b de la Llei 8/1987 municipal i de règim local de Catalunya, disposa que pot completar l'organització municipal el síndic o síndica municipal de greuges, si ho acorda el ple per majoria absoluta, a proposta d'un grup municipal.

L'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols va acordar, per unanimitat, comptar amb aquest òrgan per complementar la seva organització municipal. Aquesta institució existeix, per tant, per la voluntat i compromís de l'Ajuntament de contribuir a facilitar la vida de la ciutadania, de posar un nou instrument a la seva disposició per revisar, millorar, corregir errors o interpretacions de l'administració, en definitiva, garantir la defensa dels seus drets i vetllar per una bona administració.

La definició de Síndic s'estableix a l'art. 124 del Reglament Orgànic Municipal, on diu que *"El Síndic Municipal de Greuges de Sant Feliu de Guíxols és una institució que té per missió defensar els drets i les llibertats públiques dels ciutadans en relació amb l'Administració municipal i dels organismes administratius que en depenen ..."*

Començo aquesta presentació amb un fragment del pròleg de la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, a la qual es va adherir aquest Ajuntament per acord del Ple, el dia 27 de març de 2008, a proposta d'aquesta Sindicatura.

[...] La ciutat és, avui, l'espai de totes les trobades i, per tant, de totes les possibilitats. També és el terreny de totes les contradiccions i de tots els perills: en l'espai urbà de fronteres incertes apareixen totes les discriminacions arrelades a l'atur, la pobresa, el menyspreu de les diferències culturals, mentre que, alhora, s'esbossen i multipliquen pràctiques cíviques i socials de solidaritat.[...]

La Carta considera a l'Ombudsman municipal o defensor del poble com a institució independent i imparcial- Un mecanisme de garantia dels drets humans de proximitat (Art. XXVII - Mecanismes de Prevenció).

Aquest Informe de gestió recull el treball desenvolupat i les activitats rellevants realitzades per l'oficina del síndic de greuges de Sant Feliu de Guíxols durant l'any 2019.

Des de la institució que represento em poso al servei de tota la ciutadania per exercir la defensa dels seus drets; divulgar, informar i orientar a les persones sobre els seus drets i deures i difondre la figura del síndic com a garant del bon govern, la transparència i la bona administració des de la proximitat.

Personalment, puc donar fe de l'efecte beneficiós que suposa per a les persones el simple fet de sentir-se escoltades amb respecte i consideració. La meva tasca em permet aplicar no només la normativa sinó també l'equitat i el sentit comú en aquelles situacions que em plantegen.

L'estructura de l'Informe i el seu contingut té una continuïtat amb els presentats en anys anteriors.

Finalment, vull agrair a tota la ciutadania la seva confiança en aquesta institució, sense la qual la sindicatura no tindria raó d'existir.

Agraeixo també la col·laboració i entesa que he rebut per part del Sr. Alcalde, Carles Motas López, de totes les Regidories i del personal que treballa al servei d'aquest Ajuntament, també al meu equip per la seva dedicació en la defensa dels drets de totes les persones.

Josep Rius i Graners
Síndic municipal de Greuges

Sant Feliu de Guíxols, 30 de juliol de 2020

2. Anàlisi de les actuacions

La intervenció dels síndic / defensor de les persones té per objecte ajudar als ciutadans a fer efectius els seus drets, exercint la seva funció amb independència i objectivitat. En aquesta tasca, l'activitat del síndic s'organitza en tres grans tipus d'actuacions:

1. Consultes, assessoraments i mediacions.

Atenció informativa personalitzada als ciutadans que s'adrecen a l'oficina, oferint assessorament sobre els seus drets o remetent-los a les instàncies pertinents.

2. Queixes

El procediment d'investigació i resolució de les queixes que formalment li són plantejades a instància de la persona o entitat interessada.

3. Actuacions d'ofici

El defensor o síndic pot iniciar una actuació d'ofici si considera que existeix motivació suficient per a l'estudi d'una qüestió determinada en defensa dels drets de les persones del seu municipi.

Resum de les actuacions

Durant l'any 2019 l'Oficina del Síndic ha realitzat **347 actuacions**.

Les 347 actuacions, inclouen un total de:

272 consultes (de les quals **24** es varen derivar a altres institucions o departaments i en **6** es va fer mediació)

56 Queixes a instància de la ciutadania

19 a instància del Síndic (de les quals **6** són Recomanacions, **3** són Suggestiments i **10** actuacions diverses de gestió, formació a les escoles...)

Dintre de l'apartat de consultes s'inclouen assessoraments sobre temes plantejats, informacions, derivacions a altres administracions o departaments, mediacions i tràmits de suport administratiu o de gestió realitzats a petició dels ciutadans.

Consultes, assessoraments i mediacions.

Des de la creació de la Institució, una part important de la tasca del Síndic consisteix en assessorar i orientar les persones sobre diversos temes que moltes vegades no estan relacionades amb les seves competències.

Malgrat això, el Síndic creu que la ciutadania té dret a ser escoltada i tinguda en compte i, tot i que aquestes qüestions no formin part del seu àmbit d'actuació, les atén entenent que mereixen una especial atenció. Sovint els temes presentats són fruit de la crisi econòmica i social. Davant d'aquestes situacions el Síndic, com a defensor dels drets i de les llibertats de la ciutadania, escolta, informa i assessora les persones que acudeixen a la Institució i sempre intentant que la persona afectada se senti acollida, respectada i orientada cap a la solució dels seus problemes. Per tant, una vessant important de l'activitat de la institució és l'atenció a totes les persones que s'adrecen a l'Oficina buscant ajuda per a la resolució d'un "problema".

S'inclouen també en aquest tipus d'actuacions: tasques de col·laboració administrativa, sempre a petició del ciutadà/na, consistents en la preparació de sol·licituds/peticions a adreçar a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, a altres administracions o organismes, recursos, reclamacions i altres gestions.

Cal assenyalar que en aquesta Institució també s'atenen consultes i es fan assessoraments que no són pròpiament competència del Síndic al no estar relacionades amb l'administració local, si bé, donat que existeix un Conveni signat entre el Síndic municipal de Greuges i el Síndic de Greuges de Catalunya, el ciutadà pot personar-se a la nostra oficina i presentar una queixa sobre matèries d'àmbit competencial autonòmic que seran derivades per a la seva resolució al Síndic de Catalunya.

Tanmateix, les tasques de difusió de la Sindicatura han fet que la ciutadania s'adreci al Síndic pensant que, com a defensor dels drets de les persones, pot intervenir en qualsevol tema de caire públic i privat. Tot i que hi ha ciutadans que plantegen queixes de caire privat, el Síndic escolta i assessora amb la finalitat de que aquestes persones sàpiguen on i com fer valer els seus drets davant les diferents problemàtiques plantejades.

La manera preferent en què els ciutadans i ciutadanes es comuniquen amb l'Oficina del Síndic és la presencial, però també cal destacar que s'efectua atenció telefònica, correu electrònic i correu postal que en moltes ocasions no genera cap expedient.

L'entrevista personalitzada és una ocasió excepcional per aclarir, contrastar, opinar i finalment canalitzar la queixa, veure si la problemàtica plantejada és o no un greuge que junt amb el detall de documents que facilita el ciutadà/la ciutadana donarà una idea de si existeix vulneració d'algun dret.

Nombre de consultes, assessoraments i mediacions de l'any 2019

L'any 2019 es varen registrar un total de **347 actuacions de consulta, assessoraments i mediacions**, fet que consolida la tendència de la tasca informativa i de suport tècnic i administratiu a la ciutadania del defensor local.

La resolució de les consultes i assessoraments varia en funció de la complexitat i tipologia, tot i que l'atenció del Síndic és immediata i acostumen a ser resoltes al moment. Algunes peticions requereixen de la realització de gestions o altres consultes que impliquen més dedicació i temps.

La durada de les gestions pot ser diversa, des de la simple i ràpida comunicació de la informació sobre l'àmbit competencial del Síndic o l'òrgan al qual el ciutadà s'ha d'adreçar, fins a gestions que poden durar alguns dies. En general, les consultes són resoltes i tancades en un breu termini de temps i, en el seu cas, traslladades de forma immediata a l'organisme o institució que correspon.

En el dia a dia de l'oficina, aquesta tasca d'atenció de consultes, assessoraments i mediacions suposa el percentatge més alt d'intervencions.

Queixes

La condició de queixa ve determinada per la pertinença de l'assumpte plantejat a l'àmbit d'actuació de la competència del Síndic/Defensor local, és a dir, assumptes o matèries de competència de l'Ajuntament i de les empreses i organismes que en depenen.

Quan la intervenció del síndic local respon a la seva tasca de supervisió de les activitats de l'administració municipal, s'inicia un procediment d'investigació, estudi i resolució de la queixa.

L'any 2019 es van presentar **56 queixes**, a les quals s'ha donat resposta.

Mitjà de presentació de la queixa/consulta

Els ciutadanes poden sol·licitar la intervenció del síndic local a través de diversos canals:

Presencialment, a l'oficina del síndic / defensor local. Aquest és el mitjà més utilitzat pels ciutadans per presentar les seves queixes. L'any 2019, **271 de les sol·licituds** d'intervenció van ser formulades per aquesta via.

Per correu electrònic, es varen presentar **16 peticions**.

Per telèfon, amb la posterior confirmació per escrit de les dades identificatives de la persona, un total de **40 peticions**.

Per correu, es va presentar **1 petició**.

D'ofici, 19 actuacions, de les quals se'n varen presentar 9 a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols (**6 recomanacions i 3 suggeriments**).

Iniciativa de les queixes/consultes

Qualsevol persona que resideixi o transiti per Sant Feliu de Guíxols pot presentar una queixa al síndic de greuges, només ha d'acreditar un interès legítim en relació amb l'objecte de la queixa.

Es pot iniciar la queixa oralment o per escrit, però sempre s'ha de documentar. Hi ha de constar el nom i els cognoms, el NIF i el domicili de la persona o persones interessades, i han d'acompanyar les seves queixes dels documents i altres mitjans de prova que les fonamentin.

L'any 2019, les queixes presentades a instància de la ciutadania ho han estat segons la distribució següent :

Home:	157
Dona:	168
Col·lectiu:	003
D'ofici:	019

Admissió a tràmit de les queixes

Les peticions a instància de la ciutadania són registrades i se'n determina posteriorment la seva admissió, sempre que es trobin dins de l'àmbit competencial – material i territorial – del síndic local, i compleixin amb els requisits d'identificació de l'interessat i l'interès legítim en l'objecte de la queixa.

No són admeses a tràmit:

- Les que es trobin fora de l'àmbit competencial del síndic local. Com són:
 - Conflictes entre particulars.
 - Conflictes que afecten a altres administracions (Estat, Generalitat).

- Conflictes que són competència del Síndic de Greuges de Catalunya.
- Les queixes anònimes.
- Les queixes que denotin mala fe per part de la persona interessada.
- Les queixes amb manca de fonament o justificació.
- Les que no hagin estat prèviament formulades davant l'administració municipal.
- Les queixes sobre assumptes pels quals hagi transcorregut un any des que la persona afectada hagi tingut coneixement dels fets.
- Les queixes sobre assumptes que siguin objecte d'un procediment judicial en curs o finalitzat.

La no admissió de la queixa es comunica a la persona interessada mitjançant un escrit **motivats** i, quan és possible, se l'informa de les vies més oportunes per a l'exercici de la seva acció.

Tramitació de les queixes admeses

Admesa la queixa a tràmit, el síndic local pren les mesures d'investigació que considera oportunes per a l'estudi i la resolució de l'assumpte plantejat per la persona interessada, (entrevistes amb les regidories delegades de la matèria de que es tracti, sol·licitud d'informes als tècnics responsables municipals, visites *in situ* al lloc dels fets, petició de documentació que integra l'expedient administratiu, etc.).

La decisió del síndic, que es dicta com a resultat de la investigació, es comunica a les persones que han formulat la queixa.

 Aquesta labor facilitadora i propera és molt valorada per la ciutadania i contribueix també a que gaudeixi del dret a una bona administració de forma eficaç i transparent.

**A INICIATIVA DEL SÍNDIC:
RECOMANACIONS – SUGGERIMENTS
ACTUACIONS D'OFICI**

Recomanacions – Suggeriments

En l'exercici de les seves funcions d'investigació i resolució d'una sol·licitud, quan el síndic local / defensor considera que l'administració pot implementar mesures o criteris que permetin assolir una millora en les seves actuacions, pot formular **Recomanacions**.

Sota aquesta denominació s'inclouen les propostes següents :

- **Recomanacions.** Quan es pronuncia una recomanació específica és perquè s'ha trobat que és convenient esmenar una forma de procedir per evitar nous greuges o augmentar l'eficàcia o la qualitat dels serveis.
- **Suggeriments.** Si el pronunciament és un suggeriment, això significa l'aportació d'una proposta de millora o de solució alternativa que es trasllada al responsable dels serveis perquè la valori, ja que el fet que una situació sigui legal no vol dir que no es pugui millorar el context que la genera. Es tracta, en definitiva, d'aconsellar allò que es creu que és bo, millor, útil i oportú.
- **Advertiments.** Un advertiment a un servei municipal és una crida d'atenció quan s'ha constatat un perjudici material o moral a un ciutadà que, en opinió del síndic, mereix una reparació.

Les recomanacions, els suggeriments i els advertiments que emet el síndic en les seves decisions **constitueixen la veritable raó de ser de la institució**, ja que són l'eina per procurar esmenar les situacions no satisfactòries descobertes amb la investigació.

En aquest sentit, les aportacions que he realitzat a l'Ajuntament han tingut un alt grau d'acollida i en força ocasions s'han aplicat les propostes de millora plantejades. Resulta gratificant el reconeixement de la tasca de la Institució de col·laboració amb l'Administració per **garantir el dret a una bona administració**.

Actuacions d'ofici

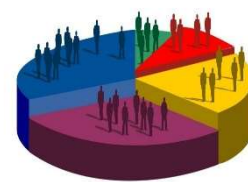
Amb independència de les actuacions derivades d'una petició o queixa de la ciutadania, el síndic pot iniciar una actuació d'ofici si considera que existeix motivació suficient per a l'estudi d'una qüestió determinada en defensa dels drets de les persones.

Aquestes actuacions es poden generar a partir del coneixement del propi síndic, si percep que hi pot haver un possible greuge o també a partir d'una visió més general, a nivell de ciutat, de l'observació d'una determinada problemàtica o dificultat.

A instància del Síndic, s'han iniciat un total de 19 expedients, dels quals 6 corresponen a Recomanacions, 3 Suggestiments i 10 a gestions, formació a les escoles...

El grau d'acceptació de les recomanacions i suggeriments, és el següent :

Grau d'acceptació	
Acceptades	5
Acceptada parcialment	1
No acceptades	1
Pendents de resposta	2
	9

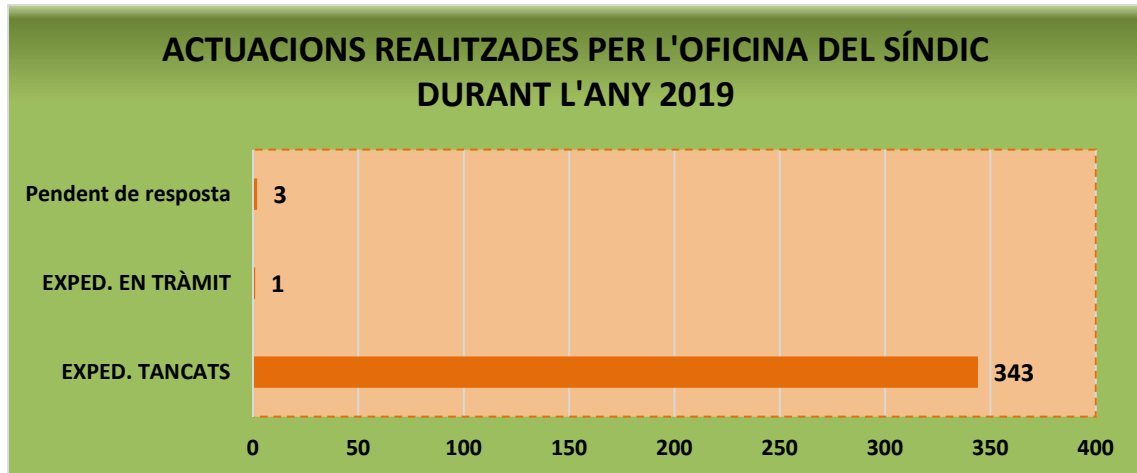

3. Dades estadístiques

Dades estadístiques

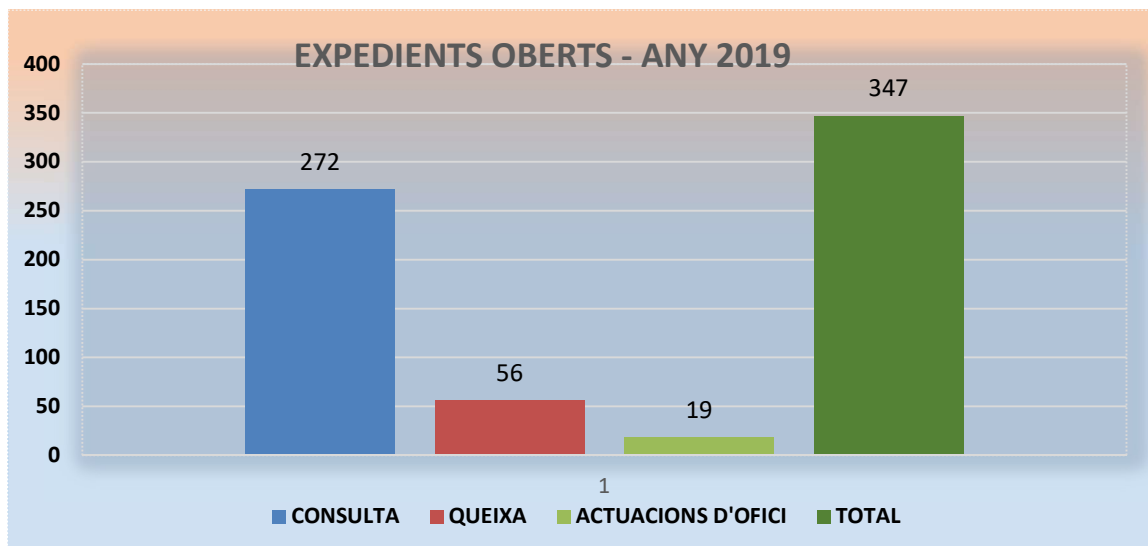
ACTUACIONS REALITZADES PER L'OFICINA DEL SÍNDIC DURANT L'ANY 2019

Situació expedients a 31 de desembre de 2019

EXPEDIENTS OBERTS - ANY 2019

Consulta	272
Queixa	56
Actuacions d'ofici	19
TOTAL	347

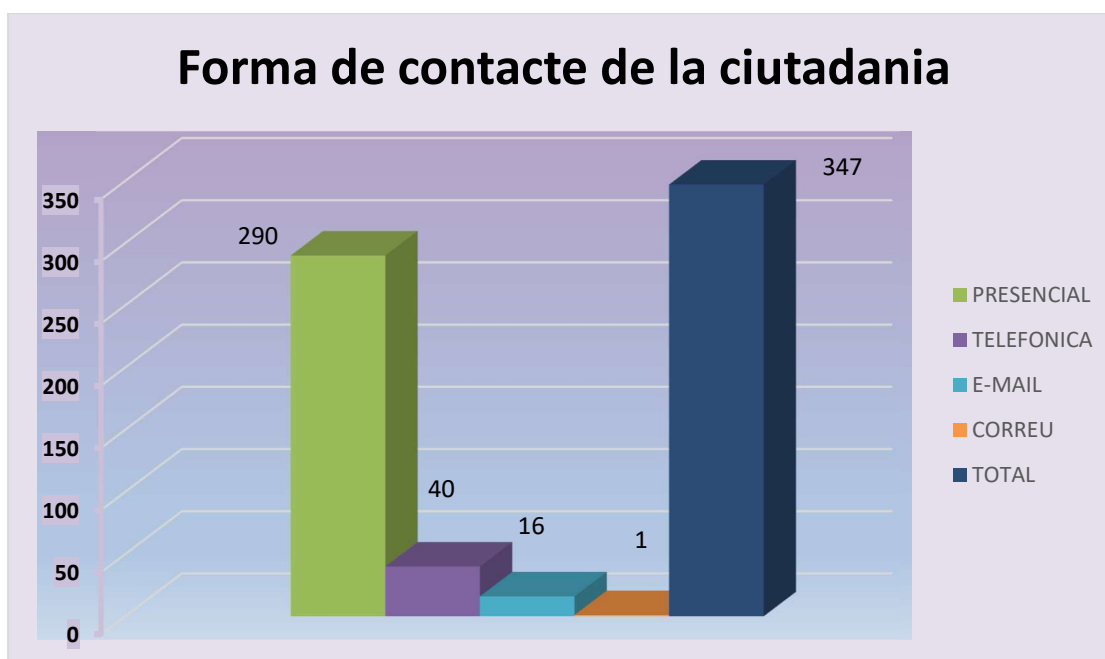
Iniciativa Ciutadana

Dona	168
Home	157
Col·lectiu	3
D'ofici	19
	347

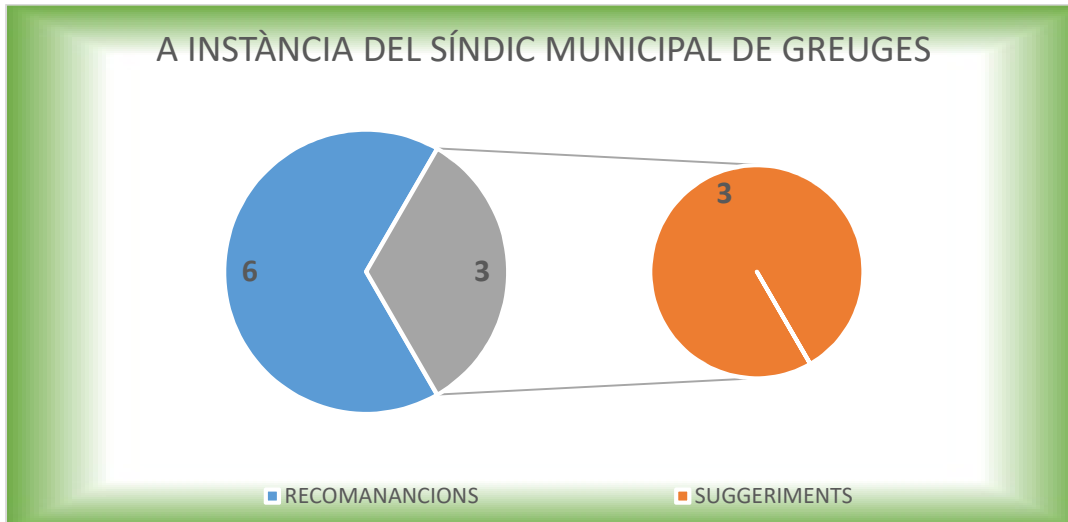
Forma de contacte de la ciutadania

Presencial	290
Telefònica	40
E-mail	16
Correu	1
	347

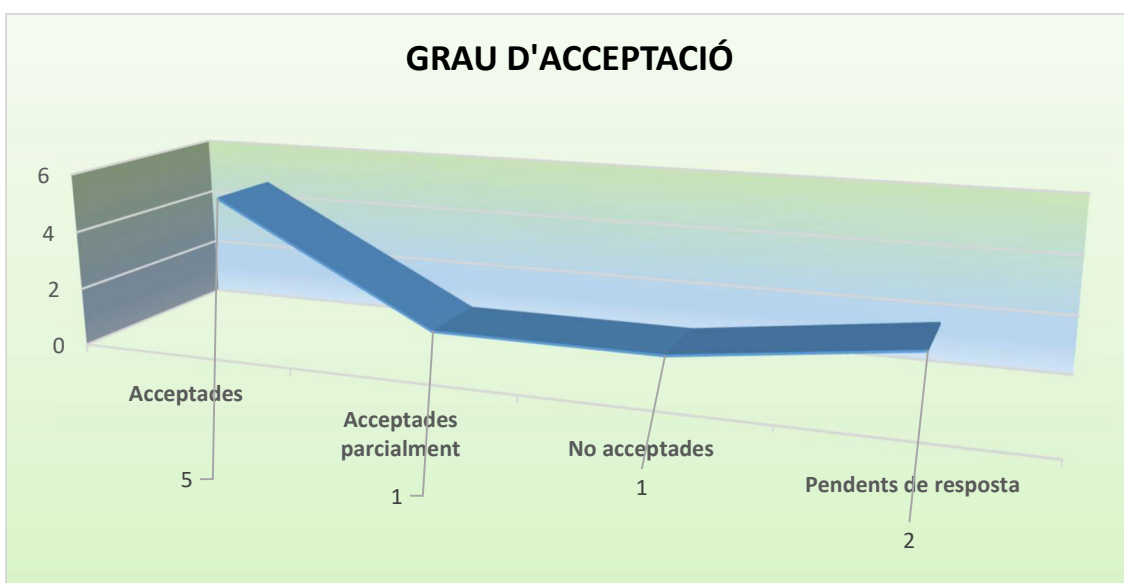
A instància del síndic

Recomanacions	6
Suggeriments	3
	9

Grau d'acceptació dels Suggeriments i Recomanacions

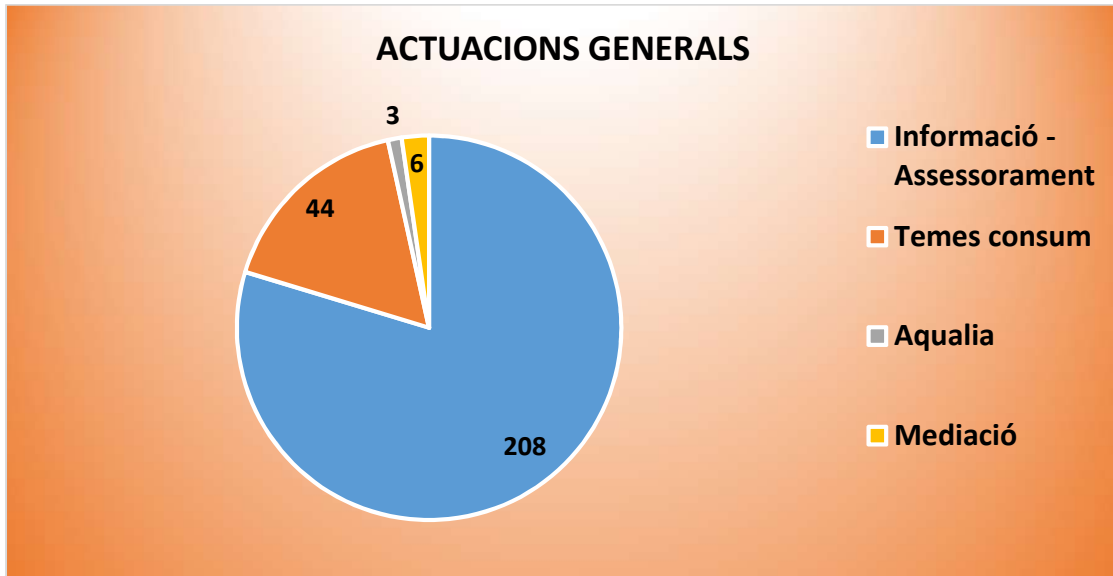
Acceptades	5
Acceptades parcialment	1
No acceptades	1
Pendents de resposta	2
	9

ÀMBIT-TEMÀTICA DE LES ACTUACIONS

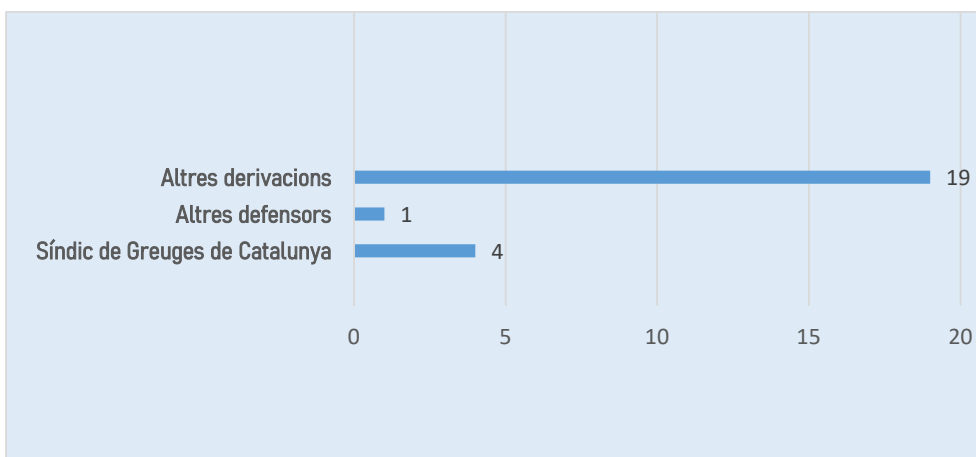
Actuacions generals

Informació - Assessorament	208
Temes consum	44
Aqualia	3
Mediació	6

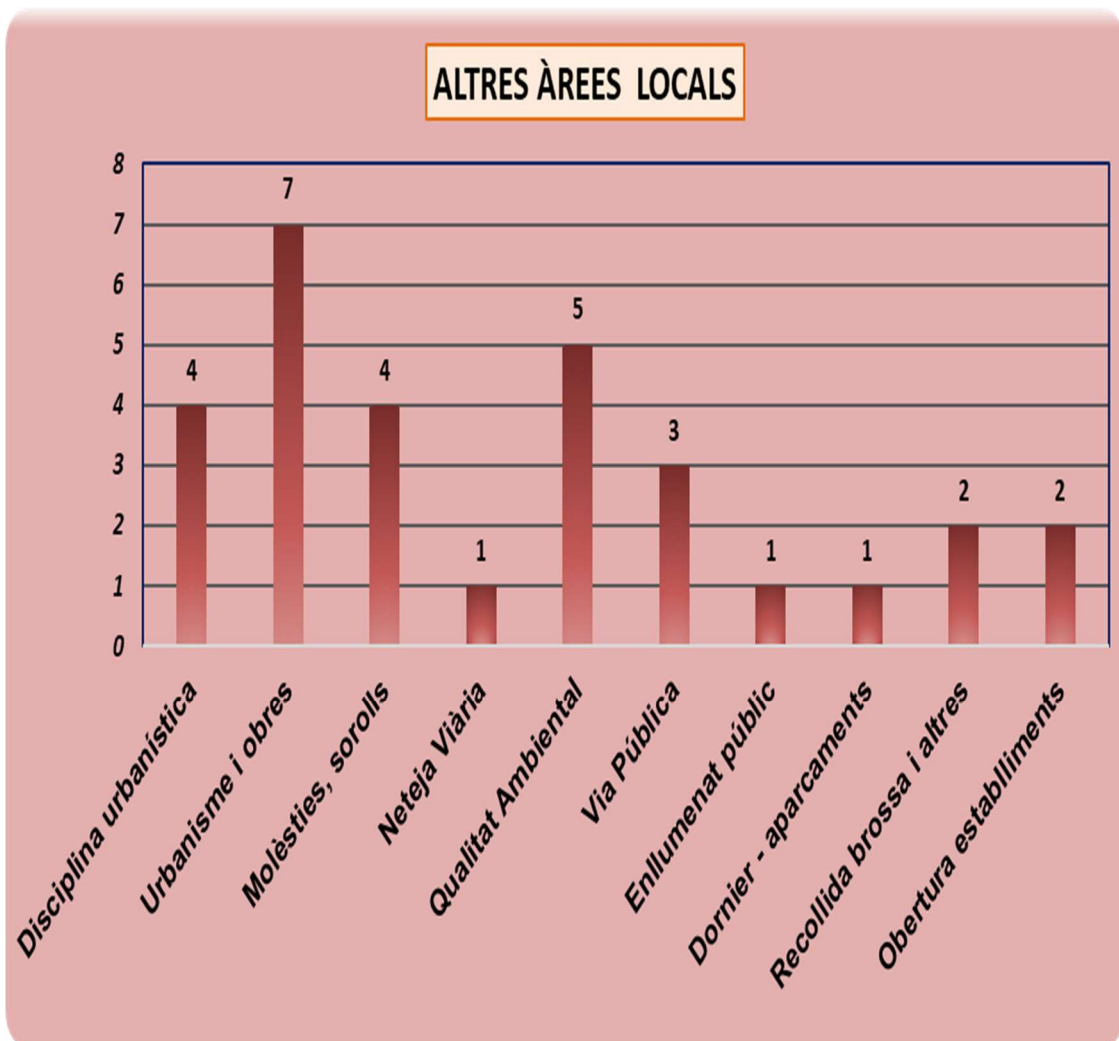
Derivacions

Síndic de Greuges de Catalunya	4
Altres defensors	1
Altres derivacions	19

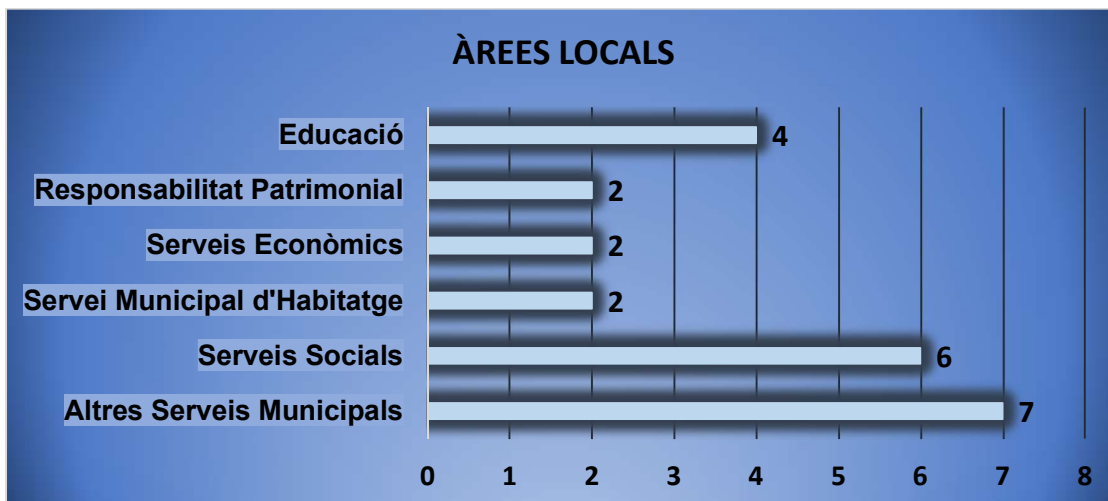
Àrees locals

Disciplina urbanística	4
Urbanisme i obres	7
Molèsties, sorolls	4
Neteja Viària	1
Qualitat Ambiental	5
Via Pública	3
Enllumenat públic	1
Dornier - aparcaments	1
Recollida brossa i altres	2
Obertura establiments	2

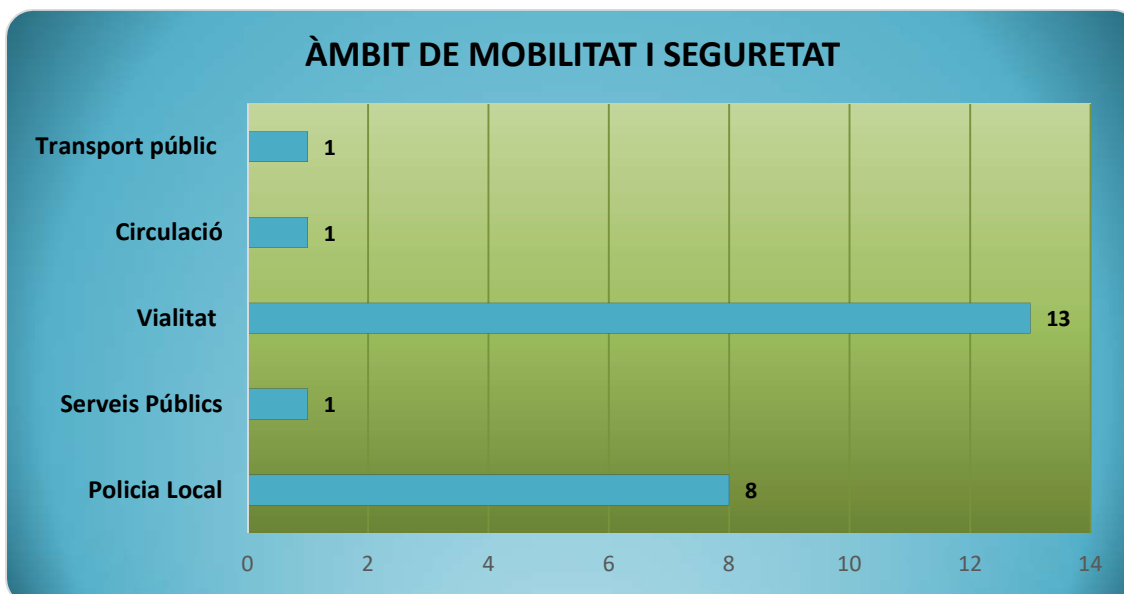

Àrees locals

Altres Serveis Municipals	7
Serveis Socials	6
Servei Municipal d'Habitatge	2
Serveis Econòmics	2
Responsabilitat Patrimonial	2
Educació	4

Policia Local	8
Serveis Públics	1
Vialitat	13
Circulació	1
Transport públic	1

ACTUACIONS

ACTUACIONS	Consultes, Informació, Assessorament		272		
	TOTAL CONSULTES		272		
	Derivades	Defensor del Pueblo		0	
		Síndic de Greuges de Catalunya		4	
		Altres defensors		1	
		Mediació		6	
		Altres deriv.		19	
	TOTAL DERIVADES		30		
	Queixes	Admeses	Estimades amb recomanació	Acceptada total	28
				Acceptada parcialment	10
				NO acceptada	14
				Pendent de Resposta	1
		Desestimades		1	
		Arxivades per desistiment		1	
		En tràmit		1	
		NO admesa		0	
	TOTAL QUEIXES		56		
	Actuacions d'ofici	Amb recomanació	Acceptada	5	
			Acceptada parcialment	1	
No acceptada			1		
Pendent de resposta			2		
Altres actuacions (gestió, formació a les escoles...)		10			
En tràmit		0			
TOTAL OFICI		19			
TOTAL ACTUACIONS		347			

4. Recomanacions i suggeriments

RECOMANACIONS I SUGGERIMENTS

Detall de les Recomanacions i Suggeriments presentats en el transcurs de l'any 2019

RECOMANACIONS

1. RECOMANACIÓ. ES REVISI L'EXPEDIENT SANCIONADOR INSTRUIT I, SI ESCAU, ES DONI PER PRESCRITA LA INFRACCIÓ I LA CONSEQÜENT RECLAMACIÓ DEL DEUTE.

“”[...] El Sr. xxx, veí d'aquesta ciutat, em manifesta la seva disconformitat amb un procediment que s'ha dut a terme sense que ell n'estigués assabentat.

Explica que ha rebut una notificació de provisió de constrenyiment sense haver rebut anteriorment cap altre tipus de notificació.

Des d'aquesta oficina s'ha accedit a l'expedient sancionador instruit i solament hi ha la butlleta de denúncia.

En l'apartat d'observacions de la butlleta hi consta “informa verbalment” i el motiu de la no notificació “agent no disposa de talonaris al detectar la infracció”.

Posats en contacte novament amb Xaloc per demanar la totalitat de l'expedient, ens informen que d'aquest expedient, en via voluntària tan sols hi ha aquesta documentació donat que fou una denúncia lliurada en mà a l'interessat, la qual cosa es contradiu amb el que consta a la butlleta.

La notificació de provisió de constrenyiment sí li ha estat notificada al seu domicili amb recàrrec i costes, per un total de 223,84€.

Dintre el termini assenyalat, el Sr.xxx ha interposat un recurs de reposició contra la provisió de constrenyiment, per manca de notificació en període voluntari.

Consideracions:

- Les denúncies per infracció de circulació s'han de notificar a l'acte. Excepcionalment es pot fer amb posterioritat per causes concretes i específiques. El motiu al·legat per la no entrega en mà no entra dintre d'aquestes causes.
- Consta a la butlleta de denúncia que el fet denunciat és no utilitzar un casc de protecció homologat el passatger d'un vehicle, article 118-1-APA (RG2-Reglament General de Circulació). Es considera una infracció greu i el termini perquè sigui notificada és de 6 mesos.

- La normativa ens diu que el termini de prescripció de les infraccions serà de tres mesos per a les infraccions lleus i de sis mesos per a les infraccions greus i les molt greus. El termini de prescripció començarà a comptar a partir del mateix dia en què s'han comès els fets. La data de la infracció que consta a la butlleta és 20/07/2018.
- El Sr. xxx no ha rebut cap notificació de denúncia, d'inici d'expedient sancionador, ni tampoc la notificació de la resolució sancionadora.

Atès que el termini de prescripció en les infraccions greus és de 6 mesos.

Atès que, en aquest cas, ja s'hauria produït la prescripció de la infracció i, en conseqüència ja no es podria sancionar.

RECOMANO

Que es revisi l'expedient instruït i, si escau, es doni per prescrita la infracció i la conseqüent reclamació del deute.

Sant Feliu de Guíxols, 14 de març de 2019””

S'accepta la Recomanació i s'insta a la Policia Local a demanar la revisió de l'expedient a Xaloc, que és l'entitat que ha gestionat l'expedient sancionador.

2. RECOMANACIÓ. ES REVISI L'EXPEDIENT SANCIONADOR INSTRUIT I, SI ESCAU, S'ADOPTI UNA NOVA RESOLUCIÓ QUE TINGUI EN COMPTE ELS FETS I CIRCUMSTÀNCIES EXPOSADES.

“”[....] El Sr. xxx, veí d'aquesta ciutat, m'expressa el seu desacord per la desestimació de les al·legacions que va presentar a l'expedient de denúncia número 2018/00026821, vehicle matrícula GI-52zz-BL. La denúncia li fou imposada, presumptament, per “*Estacionar un vehicle en zones que hagin de ser utilitzades per proves esportives, comitives, activitats, actes o per efectuar reparacions o neteja*” art. 15 apartat 23 de l'Ordenança Municipal de Circulació, en base a considerar que els fets denunciats no havien quedat desvirtuats.

El Sr. xx sempre ha manifestat que tenia el vehicle estacionat en el passeig des del dia anterior. Que al matí va veure que havien col·locat una cinta de senyalització, prohibint que hi poguessin estacionar vehicles. No obstant això, abans de retirar el seu, havia aprofitat per carregar-hi la compra. Que atès el pes, va haver de fer dos viatges. En el primer d'aquests viatges va veure que hi havia un agent prop dels vehicles que encara hi havia estacionats i que, en preguntar-li, aquest li havia manifestat que tenia temps d'acabar de recollir la compra en el mercat. Això passava abans de les 8h del matí i l'activitat havia de transcórrer a les 12h.

Considera que no s'han valorat suficientment les seves al·legacions i no queda acreditada la seva suposada infracció.

Des d'aquesta oficina s'ha accedit a l'expedient sancionador instruït per Xaloc. En base al mateix faig les *Observacions* següents:

- La Resolució que fa la Gerència de desestimar les alegacions la fa en base al principi de veracitat de l'agent denunciador. No obstant això, en l'informe policial de ratificació de l'agent, aquest manifesta “”[...] Que aquesta zona es trobava correctament senyalitzada, amb senyalització excepcional indicant el motiu i/o l'activitat concreta i el temps de prohibició d'estacionament, a més que l'accés a aquesta zona es trobava tancat amb cinta policial, el que indicaria que el conductor del vehicle va accedir a aquesta zona d'estacionament per la sortida i no per l'entrada. [...] Cal entendre doncs que es tracta d'una opinió o d'una suposició, no de fets constatats. Per la qual cosa quedaria desvirtuada la presumpció de veracitat i no es podria fer valen en aquest cas.
- El segon motiu que s'exposa a l'informe i pel qual es ratifica la denúncia ésal no identificar a l'agent que presumptament el va autoritzar a estacionar, no es pot constatar la seva versió dels fets.
- Fent una petita actuació indagatòria a l'abast del mateix departament de la Policia Local, mitjançant la consulta del quadrant de servei d'aquell dia, es podia haver identificat quin o quins agents hi havia destinats per aquesta activitat. La qual cosa hauria garantit el dret de defensa de la persona interessada.

Per les motivacions exposades

RECOMANO

Que, ateses les aportacions realitzades, es revisi l'expedient instruït i, si escau, s'adopti una nova resolució que tingui en compte els fets i circumstàncies exposades.

Sant Feliu de Guíxols, 9 d'abril de 2019.””

Recomanació pendent de resposta.

3. RECOMANACIÓ. ES RECORDI ALS ESTABLIMENTS DE RESTAURACIÓ L'HORARI I LA MANERA COM S'HAN DE DIPOSITAR ELS RESIDUS AL CARRER.

“”[...] El titular de l'establiment “xxx” situat al carrer xxx, des de l'any 2017 ve manifestant la seva queixa per l'horari i la manera com els responsables d'un altre establiment, dipositen les deixalles.... en el carrer.

L'any 2017 arran de la primera queixa que ens va arribar, ens vàreu comentar que l'educadora de Cespa havia parlat amb el titular de l'establiment i havien quedat que els residus ... els posarien al magatzem i els traurien al carrer a l'hora de tancar el restaurant.

Això sembla que no es respecte i perjudica els interessos del Sr. xxx, titular de l'establiment xxx, que manifesta el seu malestar, atès que des de la terrassa es veu el cúmul de deixalles, que són dipositades molt abans de tancar, 20.00h / 21.00h del vespre, fins al matí.

Personalment he parlat amb un responsable de xxx i m'ha manifestat que anirien en compte, amb tot, el titular de xxx em tramet fotografies per tal d'acreditar que no es respecten els horaris (adjunto algunes de les fotografies) i la mala imatge i deixadesa que es percep amb els residus dipositats de qualsevol manera.

Per les motivacions exposades, RECOMANO

1. Es contacti novament amb els responsables de xxx i se'ls recordi l'horari i manera assenyalats per treure els residus al carrer.
2. Es contacte amb els titulars d'establiments de restauració i es concretin els horaris i la forma de dipositar els residus al carrer, de manera que es doni un respecte mutu entre els titulars dels diferents establiments de la zona.

Sant Feliu de Guíxols, 23 de maig de 2019””

Recomanació acceptada. El sistema de recollida comercial és el següent: ho deixen a l'hora de plagar i el servei de neteja urbana ho recull al matí a partir de les 6h (horari hivern) i 4h (horari estiu).

4. RECOMANACIÓ. ES DONI COMPLIMENT AL QUÈ DISPOSA EL REGLAMENT ORGÀNIC MUNICIPAL PEL QUE FA AL TERMINI DE LLIURAMENT D'INFORMACIÓ.

“”[...] La demora en què algunes àrees o serveis de l'Ajuntament respon a la institució del Síndic provoca un alentiment en els tràmits.

Quan aquest retard en donar una resposta és excessiu, és també poc justificable davant el ciutadà, a banda d'anar, com he dit, en detriment de la rapidesa en la tramitació de les queixes/consultes.

El ciutadà / la ciutadana acut a la institució del Síndic en considerar que pateix un greuge davant la manca de resposta per part de l'administració. Una vegada plantejat el cas al Síndic, es troba novament en la situació que el temps d'espera en rebre la informació és excessiu i veu amb preocupació la resolució del seu cas.

El Reglament Orgànic Municipal en l'apartat dedicat a la institució del Síndic, disposa :

“”[...] *Article 124.- Definició del Síndic.*[...]

3). Per a realitzar la seva funció, pot supervisar les activitats de l'Administració municipal i, en general, tots els organismes i empreses dependents de l'Ajuntament i els concessionaris dels serveis públics municipals. Totes aquestes entitats auxiliaran, amb caràcter preferent, el Síndic en les seves tasques i li facilitaran tota la documentació que necessiti en relació amb la queixa concreta o actuació. [...]

Per la motivació exposada, presento a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols les següents RECOMANACIONS:

1. Es doni compliment al què disposa el Reglament Orgànic Municipal pel que fa a terminis de lliurament a la Institució del Síndic, a fi i efecte de poder donar un bon servei a la ciutadania.
2. Es faci extensiu el contingut d'aquesta recomanació a tots els serveis que depenen de l'Ajuntament, per tal que se'n tingui coneixement i es porti a la seva efectivitat.

Sant Feliu de Guíxols, 15 de juliol de 2019””

Recomanació acceptada

5. RECOMANACIÓ. ES REVISI L'EXPEDIENT SANZIONADOR INSTRUIT I, SI ESCAU, S'ADOPTI UNA NOVA RESOLUCIÓ QUE TINGUI EN COMPTE ELS FETS I CIRCUMSTÀNCIES EXPOSADES.

“[...] He rebut la queixa de la Sra. xxx amb motiu de la denúncia per una suposada infracció de trànsit i la desestimació de les al·legacions presentades.

No està d'acord amb el procediment que s'ha dut a terme. Manifesta que no sap on es va produir la infracció i que no va veure cap agent. Es va assabentar de la denúncia en el moment que li va arribar la notificació.

De la revisió de l'expedient que ens ha tramès Xaloc resulta que el lloc de la infracció que s'assenyala és a l'avinguda Europa i que el fet denunciat és no obeir una senyal d'entrada prohibida per a tota classe de vehicles. A la denúncia consta que es considera una infracció greu i que l'agent no entrega la denúncia en mà pel motiu “*Agent no disposa de talonari al detectar la infracció*”.

En les al·legacions la Sra. xxx feia constar que en rebre la notificació de la denúncia va anar a la seu de la Policia Local on explica la varen informar que aquesta senyal no existia a l'avinguda Europa i que l'agent que li va posar la denúncia no estava de servei aquell dia.

La Resolució de la Gerència del Xaloc desestima les al·legacions per quant no aporten dades noves i que l'agent denunciant va ratificar la denúncia.

El Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, en el seu article 89 fa referència a la notificació de la denúncia i especifica que aquesta s'ha de notificar a l'acte al denunciat.

No obstant, la notificació es pot fer en un moment posterior sempre que es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que la denúncia es formuli en circumstàncies en què la detenció del vehicle pugui originar un risc per a la circulació. En aquest cas, l'agent ha d'indicar els motius concrets que la impedeixen.
- b) Que la denúncia es formuli estant el vehicle estacionat, quan el conductor no hi estigui present.
- c) Que s'hagi tingut coneixement de la infracció a través de mitjans de captació i reproducció d'imatges que permetin la identificació del vehicle.
- d) Que l'agent denunciant estigui fent tasques de vigilància, control, regulació o disciplina del trànsit i no tingui mitjans per procedir al seguiment del vehicle.

En el cas exposat no es va entregar la denuncia en mà. El fet de no disposar de talonari en el moment de detectar la infracció no és una de les circumstàncies previstes en la legislació per fer l'entrega en posterioritat.

Per altra banda, si l'agent denunciant realment no estava de servei caldria considerar la denúncia com d'una persona particular, essent un tràmit diferenciat.

Per tal de clarificar el cas

RECOMANO a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols,

Es revisi l'expedient instruït i, si escau, s'adopti una nova resolució que tingui en compte els fets i circumstàncies exposades.

Sant Feliu de Guíxols, 29 de juliol de 2019””

Recomanació pendent de resposta.

6. RECOMANACIÓ. ES DONI COMPLIMENT A L'OBLIGACIÓ DE RESOLDRE I NOTIFICAR DINTRE DE TERMINI (ART. 21 DE LA LLEI 39/2015, D'1 D'OCTUBRE DEL PROCEDIMENT ADMINISTRACIU COMÚ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES.

“[...] Amb data 4/3/2019 (E2019002572) el Sr. xxx, actuant en nom propi i en representació dels veïns del carrer Londres, la Haia, Nàpols, Berlín i Roma, va sol·licitar els fos lliurada una còpia de l'estudi sobre el carrer Londres (característiques, vialitat ...), per tal de conèixer els motius i la justificació del canvi de sentit produït en aquest carrer.

Fan la petició com a interessats en el procediment i pel fet que del mateix servei de vialitat els varen informar que s'havia fet un estudi sobre aquest carrer.

Atès la manca de resposta a la seva petició, va presentar una queixa en aquesta Sindicatura.

En escrit de 22/7/2019 vaig informar al servei de vialitat que havia rebut la reclamació i demanava se m'informés sobre el cas i es donés una resposta a la petició dels interessats el més aviat possible, atès que havien transcorregut més de quatre mesos des que varen entrar la seva sol·licitud.

El mateix dia 22, el tècnic de l'àrea em contestà que no pot respondre la petició del Sr. xxx perquè no disposa de cap suport administratiu.

Per les motivacions exposades, RECOMANO a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols,

1. Que en el cas que existeixi aquest informe, tal com s'havia informat als interessats, se'ls en faciliti una còpia el més aviat possible.
2. Es tingui en compte el Suggeriment que vaig trametre, en data 17/7/2019, sobre la necessitat de donar compliment a l'obligació de resoldre i notificar dintre de termini (art. 21 de la llei 39/2015 d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques).

Sant Feliu de Guíxols, 17 de setembre de 2019””[...]

S'accepta en part la Recomanació. Es comunica que es va parlar en diverses ocasions amb el promotor de la queixa. Que era una demanda veïnal, no obstant va obeir a una proposta tècnica.

SUGGERIMENTS

1. SUGGERIMENT. S'ESTUDI LA POSSIBILITAT DE COL·LOCAR UNES TANQUES AL LLARG D'UN TRAM DE LA CARRETERA DE PALAMÓS COM A MESURA DE PROTECCIÓ I DE RESGUARD ALS VIANANTS.

“” [...] Després de la conversa amb un veí de la zona de Sant Pol, veig amb preocupació el pas que hi ha per als vianants en un tram de la carretera de Palamós -passat l'escorxador i abans d'arribar a la benzinera-.

Es tracta d'un espai força transitat, sobretot a l'estiu. És un pas estret i amb algun obstacle (pals que sostenen el cablejat elèctric), la qual cosa fa que els vianants per evitar-los entrin en algun moment a la calçada. També si es va carregat amb algun embalum pot sobresortir de l'amplada d'aquest pas i envair la calçada.

En les darreres reunions mantingudes amb vostè, m'ha informat que per tal de resoldre aquesta situació caldrà urbanitzar aquest entorn, cosa que permetrà ampliar la vorada.

Amb tot, entenc que aquest projecte no serà a curt termini, per la qual cosa considero que per seguretat i per tal de donar la màxima protecció als vianants, es podria col·locar com a mesura provisional algun tipus de tanca com ara les que es varen instal·lar a l'avinguda Balears.

Per les motivacions exposades,

Suggereixo a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, s'estudiï la possibilitat de col·locar unes tanques al llarg del tram referit com a mesura de protecció i de resguardar als vianants.

Sant Feliu de Guíxols, 19 de febrer de 2019 “”

No s'accepta el Suggestiment donat que la carretera en qüestió no és de titularitat municipal, per la qual cosa no hi podem actuar.

2. SUGGERIMENT- ES RETROTEGUIN LES ACTUACIONS AL TRÀMIT DE NOTIFICACIÓ DE L'ACORD D'INCOACIÓ DE LA INFRACCIÓ DONANT OPCIÓ A PRESENTAR AL·LEGACIONS O BÉ A FER EL PAGAMENT BONIFICAT. ABANS DE LA NOTIFICACIÓ EDICTAL ES FACI INDAGACIÓ D' ALTRES DOMICILIS.

“”[...] Amb data 15/06/2017 es va aixecar acta d'inspecció i s'incoà expedient sancionador (núm. 2017/00048707) al Sr. xxx per incompliment de l'article 76.b del Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora dels residus, els fets denunciats, segons consta a la Resolució de Gerència de Xaloc, són *“Llençar, abocar, dipositar o abandonar a la via pública qualsevol mena de producte en estat sòlid, líquid o gasós”*.

L'acta d'inspecció diu que durant el servei de recollida comercial, s'observa un abocament d'unes bosses de rebuig dins d'un contenidor de recollida comercial d'orgànica de l'establiment xx. Es comprova que dins d'una bossa de color blanc hi ha documents propietat de la xxx.

La sanció és de 400€ per la infracció: *“Llençar, abocar, dipositar o abandonar a la via pública qualsevol mena de producte en estat sòlid, líquid o gasós”*.

El Sr. xxx manifesta que ha rebut l'avis d'embargament per import de 494,69 €. (total principal més recàrrec, interessos i costes) sense haver rebut prèviament cap altra notificació.

A l'acta d'inspecció consta l'adreça del carrer xxx cantonada al carrer xx, prop on hi havia ubicat l'establiment xxx. Actualment tancat.

Els intents de notificació es van fer sempre al carrer xxx a excepció de l'avis de constrenyiment que es va fer en el seu domicili particular de Castell-Platja d'Aro.

La notificació de la resolució de la Gerència d'inici d'expedient sancionador s'intentà a través de Correus el 22/08/2017 i no va ser possible per "adreça incorrecta". Fent-se en posterioritat la notificació edictal en el BOE de 13/09/2017.

El 21/11/2017 es va intentar la notificació de la resolució de la Gerència també a través de Correus amb el resultat de "desconegut". Es va publicar al BOE el 5/12/2017.

En cap moment el Sr. xxx va tenir coneixement que s'instruïa aquest expedient, solament quan va rebre el *requeriment d'assenyalament de béns – avis d'embargament* en el seu domicili particular.

No consta que es dugués a terme abans de la notificació de la provisió de constrenyiment cap actuació indagatòria d'un domicili alternatiu a efectes de notificació per tal de garantir el dret de defensa de la persona interessada tot i que consten en els registres de l'Ajuntament altres adreces on es podia haver localitzat.

Aquesta circumstància va suposar que la persona denunciada no tingués opció d'acollir-se al pagament bonificat de la sanció o a presentar al·legacions contra la denúncia.

Atès que l'Administració ha de garantir a la persona interessada la possibilitat de poder defensar-se en un procediment, possibilitat que queda molt reduïda si s'efectua la notificació edictal.

SUGGEREIXO a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

1. Que es retrotreguin les actuacions al tràmit de notificació de l'acord d'incoació de la infracció, donant opció d'aquesta manera a presentar al·legacions o bé a fer el pagament bonificat.
2. Que abans d'arribar a la notificació edictal d'actes onerosos per a la ciutadania, a través dels mitjans de què disposem, realitzar la indagació de cerca d'un altre domicili quan la incidència en la pràctica de la notificació hagi resultat "desconegut" o "adreça incorrecta".

Sant Feliu de Guíxols, 12 de març de 2019 ""

S'accepta el Suggeriment en part. Es demana a l'Àrea de Neteja Urbana que insti a XALOC, l'ens que tramita la sanció, a revisar la tramitació d'aquest expedient sancionador.

3. SUGGERIMENT. ES RECORDI A LES ÀREES/DEPARTAMENTS LA NECESSITAT DE DONAR COMPLIMENT A L'ART. 21 DE LA LLEI 39/2015, DEL PROCEDIMENT ADMINISTRATIU COMÚ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES, PEL QUE FA A L'OBLIGACIÓ DE RESPONDRE.

""[...] Conseqüent a la queixa presentada per un veí d'aquesta ciutat motivada pel retard en donar-li resposta a una sol·licitud,

Faig el SUGGERIMENT a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols per tal que,

Que recordi a totes les àrees/departaments la necessitat de donar compliment al que s'estableix a l'art. 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, pel que fa a l'obligació de respondre.

[...] Article 21. Obligació de resoldre. 1. L'Administració està obligada a dictar una resolució expressa i notificar-la en tots els procediments sigui quina sigui la seva forma d'iniciació. En els casos de prescripció, renúncia del dret, caducitat del procediment o desistiment de la sol·licitud, així com de desaparició sobrevinguda de l'objecte del procediment, la resolució consisteix en la declaració de la circumstància que concorri en cada cas, amb indicació dels fets produïts i les normes aplicables. S'exceptuen de l'obligació a què es refereix el paràgraf primer els supòsits de terminació del procediment per pacte o conveni, així com els procediments relatius a l'exercici de drets sotmesos únicament al deure de declaració responsable o comunicació a l'Administració. 2. El termini màxim en el qual s'ha de notificar la resolució expressa és el que fixa la norma reguladora del procediment corresponent. Aquest termini no pot excedir els sis mesos, llevat que una norma amb rang de llei n'estableixi un de superior o així ho prevegi el dret de la Unió Europea. 3. Quan les normes reguladores dels procediments no fixin el termini màxim, aquest és **de tres mesos**. [...]

Tot i l'obligació de resoldre i notificar dintre de termini, seria desitjable que aquest termini no s'exhaurís. Essent proactius en situacions que puguin donar lloc a indefensió o a risc.

Evitar també que la ciutadania hagi d'insistir per obtenir la resposta a una petició presentada.

Sant Feliu de Guíxols, 15 de juliol de 2019””

Suggeriment acceptat

5. Articles publicats i participació del Síndic en activitats organitzades per l'Associació FòrumSD

Dia Europeu de la Mediació

A Catalunya es celebra el 21 de gener, per quarta vegada, el Dia Europeu de la Mediació. Aquesta és una de les paraules més emprades i possiblement més mal enteses i pitjor utilitzades entre els polítics, els mitjans de comunicació i la gent del carrer. A Catalunya tenim en vigor la "La Llei de Mediació en l'àmbit de Dret Privat" (Llei 15/2009 de 22 de juliol) amb el seu corresponent reglament (aprovat amb el decret 135/2012 de 23 d'octubre) i Centre de Mediació en l'àmbit de Dret Privat, i en el seu moment vam ser pioners a nivell de l'estat espanyol en aprovar el 15 de març de 2001 "la Llei de Mediació Familiar", que va ser derogada quan va entrar en vigor la primera.

A Catalunya apostem de veritat per la Mediació? En tinc els meus dubtes. La prova està en la gran quantitat de persones que s'han format en aquest tema els darrers 20 anys amb moltíssima il·lusió i les poques que s'hi poden dedicar professionalment i en poden viure. Una altra cosa són aquells que s'autoanomenen titulars d'un despatx o d'un gabinet de Mediació i el que fan és pura negociació i encara, amb una formació en mediació sovint tan escassa com insuficient.

Per què no interessa? Per què se li posen tantes traves? Per què no se li dona la publicitat i la difusió que es mereix? Per què no es dissenya un circuit en el que sigui obligatori emprar la mediació com en molts altres països abans d'anar a judici? Per què no es dota pressupostàriament la seva implementació? Per què no se'n fa difusió? Crec simplement perquè no interessa ni als poders polítics, que tan els fa ja que a molts no els interessa de veritat el benestar real de la gent, ni al judicial, ja que un important sector de jutges i advocats encara ho veuen com una intromissió al seu estatus. I en el fons tenen raó, perquè si bé la teoria de la Mediació és relativament senzilla, la seva pràctica ja és més complexa, però la seva filosofia de fons és del tot inassumible per a molts. Estem parlant dels que ostenten el poder judicial.

Aquest poder judicial està molt clar qui el té: el jutge, que sentencia en base a una llei, la mateixa per a tots però interpretable. Els protagonistes, els que xerren i aconsellen i decideixen, són els advocats. I quin paper els correspon a les persones afectades? Doncs massa sovint només el de espectadors que pateixen les conseqüències d'una decisió que prenen unes persones alienes i que afectaran profundament la seva vida. El més trist és que els plets judicials acaben amb una sentència, però la majoria de vegades no solucionen el conflicte, que continua més escalat que mai, i amb les relacions trencades entre les parts enfrontades.

Que ofereix al seu torn la mediació? els que realment tenen el poder en la mediació són les parts enfrontades: elles són les úniques que tenen la capacitat de prendre decisions, ja que el mediador el que fa es propiciar aquestes reunions, fer les preguntes adequades en el moment oportú, i administrar els silencis. Les persones enfrontades han d'optar forçosament per apropar posicions, interessos i necessitats, per mirar de trobar una sortida a l'atzucac on es troben. No es tracta d'anar a la confrontació, amb la idea de guanyar-ho tot i que l'altre resulti el màxim de perjudicat. Es tracta de que cadascú ha de fer petites o grans renúncies per arribar a un consens en el que les dues parts resultin mínimament satisfetes i en el que les relacions es puguin restablir de nou. Quan dues persones enfrontades són capaces de discutir durant hores sobre com sortir del problema que a ambdós afecta, hi torna a haver relació.

Durant sis anys em vaig dedicar a fer mediacions familiars i comunitàries. No cal dir que les familiars són les més dures perquè hi ha sentiments profunds molt ferits. Els inicis d'aquestes mediacions solen ser durs, i ho han de ser, però de mica en mica van veient que, amb esforç,

empatia i el suport del mediador, es va avançant fins a arribar a uns acords que unes hores abans eren impensables d'assolir. No es tracta de fer una teràpia familiar, però sí de restablir unes relacions i més quan les persones són pares d'uns fills i filles comuns als quals estimen i s'han de continuar veient perquè o bé tenen custòdia compartida o un dels dos en té la custòdia, però l'altre té dret a les visites. Aquests temes no es solucionen només amb sentències judicials; en elles només es determina què s'ha de fer i com, però no com s'han de tractar i respectar les persones. Temes que només es poden assumir des de la mútua generositat, fent prevaler l'empatia per posar-se també en el lloc de l'altre i mirant pel bé de tothom, sobretot quan resulten afectades altres persones, els fills i altres familiars, que sovint no tenen res a veure amb el conflicte, però el pateixen més que ningú.

Ara s'està pensant en com incorporar la mentalitat i la metodologia de la Mediació en l'Administració Pública. I és que, els actuals circuits són satisfactoris pel ciutadà de a peu o pel contrari són causa d'una nova decepció? Els ciutadans se senten ben tractats per l'Administració? La seva implicació és suficientment tinguda en compte? O pateixen la inèrcia d'una maquinària gegantina que els xafa sense pietat? Aquí tenim un filó molt important que tot just comencem a albirar: La Mediació Administrativa. Aquest és un nou repte que els síndics/es podem i devem assumir per defensar més i millors els drets dels nostres ciutadans.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 27 de gener de 2019

[Dia Internacional en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust.](#)

Les Nacions Unides estableixen el 27 de gener com a ***Dia Internacional en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust***, que aquest any celebrarà la seva 11è edició. Existeix un programa de divulgació dels fets, que es desenvolupa a través d'una xarxa internacional, la voluntat del qual és ajudar a prevenir els actes de genocidi, tant en l'actualitat com en un futur, recordant al món les lliçons apreses de l'Holocaust, explicades, moltes vegades, per persones que van sobreviure als camps de concentració.

De fet, es tracta que mai oblidem la barbàrie del règim nazi que pretenia l'extermini dels jueus, a qui considerava una raça impura. En aquell Holocaust també es van eliminar altres col·lectius que Hitler i els seus col·laboradors qualificaven d'indesitjables, com és ara les persones d'ètnia gitana, les persones amb discapacitat, els homosexuals, els testimonis de Jehovà, els dissidents i opositors polítics, entre d'altres.

Si bé tot va ocórrer en el transcurs de la II Guerra Mundial, les dimensions de la massacre foren tan colpidores que les persones que hi van sobreviure, així com diverses institucions internacionals, van proposar-se mantenir-ne viu el record perquè mai més s'haguessin de lamentar actes criminals d'aquella magnitud.

Malgrat això, encara que sense una virulència tan extrema, el racisme es continua donant en la nostra societat. Aquesta societat que anomenem "civilitzada" encara discrimina les persones pel seu lloc d'origen, pels seus costums, tradicions, per la seva llengua, religió i pel color de la seva pell. I no tan sols es caracteritza pel racisme, sinó per la indiferència més absoluta respecte de les vulneracions dels drets fonamentals i de la dignitat de les persones.

En tenim exemples cada dia quan en els informatius ens relaten les condicions inhumanes en què viatgen fugitius de les guerres o de la fam. Quan ens assabentem que no els volen deixar entrar en molts països. Quan sentim molts conciutadans que es queixen dels immigrants... oblidant que potser ells o els seus pares també ho van ser. També quan escoltem que en molts llocs del planeta es produeixen crims contra pobles que no són acceptats en la seva pròpia terra a causa de les seves diferències tribals o culturals. És ben trist, però val a dir que ens hi hem acostumat: “no va amb nosaltres”.

Evidentment que no podem posar-ho tot en el mateix sac, però de la indiferència d'una part de la població, i de la perpetuació de l'odi per part d'una altra, no en podem esperar res de bo.

Sent així, per responsabilitat, per consciència i per professionalitat, des de la nostra posició com a síndics/síndiques o defensors dels ciutadans, tenim una tasca pedagògica que hem d'exercir en moltes ocasions. Aquesta labor d'explicar que ningú és més que ningú, que les persones, com a tals, som totes iguals, i que no existeixen races pures o impures que demanin un tractament diferent. La dignitat, el dret a viure i a ser lliure, és o hauria de ser una condició essencial per a tothom i així ens ho recorden la carta dels Drets Humans i les Constitucions dels països més avançats.

També és cert que des de molts ajuntaments, escoles i institucions, es treballa incansablement per educar en la igualtat i en la solidaritat, buscant eradicar tot tipus d'odi. D'aquesta tasca, d'aquesta lluita, sempre en formarem part activa i hi estarem al costat.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 20 de febrer de 2019

Dia Mundial de la Justícia Social

Des de l'any 2008, cada 20 de febrer se celebra el Dia Mundial de la Justícia Social en el qual Nacions Unides el declara com un principi fonamental per a la convivència pacífica i pròspera, dins dels països i entre ells. Per a les Nacions Unides, la cerca de la Justícia Social Universal representa el nucli de la seva missió en la promoció del desenvolupament i la dignitat humana.

Ara bé, només es pot entendre la necessitat de la Justícia Social per l'existència de la injustícia social per diverses causes però sobretot, en el nostre context per a poder pal·liar-les s'ha de plantejar en termes d'equitat en relació amb aspectes socials, laborals, mediambientals, econòmics, etc. que afecten la igualtat d'oportunitats i a la vida més quotidiana. En aquests temes, com en gairebé tot el relacionat amb la dignitat humana, és fàcil posar-se d'acord en la teoria però cada dia ens trobem prenent decisions, a vegades per inèrcia o per ignorància, les quals contribueixen al contrari. Resulta que l'empleat que m'em ven el cafè cobra un salari mínim, l'exportador aprofita la conjuntura d'un acord bilateral entre dos països i paga una misèria al pagès qui em ven la matèria primera, el cultiu de la planta es produeix utilitzant fertilitzants i insecticides empobrint i contaminant el planeta, el fill de l'agricultor no té futur a la seva 'casa' i emigra a Mallorca. El relat és simplista però pretén generar consciència respecte a la importància de cada gest, cada despesa i la necessitat d'aplicar el principi de l'Educació per al desenvolupament "pensar globalment però actuar localment" en la nostra vida quotidiana, ja que tot el que fem té un impacte molt més enllà de l'aparent i immediat,

la humanitat està interconnectada però d'acord amb l'exemple anterior, de la mateixa manera incorporant principis de l'equitat contribuïrem a una major Justícia Social.

Això últim adquireix major rellevància en la mesura que augmenta l'impacte de les nostres decisions i actuacions, especialment les que es deriven d'una funció pública i la responsabilitat de les administracions. D'aquí també la importància de les funcions dels Defensors, Defensores i Defensories sigui com sigui el seu àmbit geogràfic. A les seves funcions apel·len diversa legislació però per sobre de tot la relacionada amb els Drets Humans. Si no entenem que tot ésser humà és subjecte de dret amb identitat jurídica pròpia des que neix i per tant li pertanyen els mateixos Drets de forma universal, el camí se'ns fa costa amunt i comencem a simpatitzar-nos amb la seva vulneració. O hem d'acceptar que un centre d'acolliment d'immigrants arribats en pastera de països on la seva vida corre perill de mort imminent sembli més una presó que un lloc de refugi? O per a fer-ho més simple Hem d'acceptar que les barriades més pobres tinguin els espais públics més deteriorats o el poliesportiu menys condicionat que les barriades més pròsperes?

Afortunadament, tenim l'exemple de l'Ajuntament de Palma de Mallorca, que ha inclòs en el seu Reglament Orgànic dels Drets de la Ciutadania, RODC 2005, entre les funcions del defensor/a la de "supervisar i portar auditoria externa de les condicions de la qualitat de vida en el terme municipal de Palma" la qual cosa, en cas de ser imitat, permetria als síndics/as i defensors/as locals de tot el país, actuar des de l'enfocament d'equitat fent passos, encara que curts, cap a una major Justícia Social.

El fet de poder contribuir està en la nostra voluntat, el voler s'ha de transformar en actituds per a convertir-se en actuacions coherents.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 8 de març de 2019

Dia Internacional de la Dona

L'avenç en els drets efectius de les dones és imparable

Els drets efectius de les dones dignifiquen la humanitat. En aquest segle és absolutament necessari superar la xacra del domini de la meitat de la població sobre l'altra meitat. No és sostenible que les dones segueixin estant supeditades als homes.

Hi ha totes les condicions, econòmiques, socials, anímiques, ètiques i intel·lectuals per superar el sistema patriarcal. L'ordre de valors que ha prevalgut des de fa milers d'anys no té cap sentit de perviure, fa mal i impedeix el desenvolupament humà. S'han instituït els drets formals, però sabem que sense drets reals no hi ha veritable llibertat ni igualtat.

Les persones, dones i homes, són criatures de la natura que desenvolupen un alt nivell de consciència i intel·ligència. L'harmonia i la cura de la natura, el mitjà on ens criem i desenvolupem, és vital perquè la solidaritat, la col·laboració i l'estima fomenti les millors creativitats humanes. A la ciutat volem els Drets Humans i avui és un bon moment per precisar

que els drets en general han d'incloure la visió de gènere per ser reals i concretament efectius. Ja no s'hi val una prevalença de drets només per a una meitat de la ciutadania.

Comparteixo quan es diu que el 8 de març hauria de ser cada dia. El moviment que genera i es concentra en el Dia Internacional de les Dones ens permet mostrar el nostre desig, la voluntat col·lectiva, fins i tot la nostra força, per empènyer totes juntes el gran canvi a un món on la convivència sigui completament diferent de les extremes desigualtats existents.

La mobilització de la vaga general feminista és una fita cabdal que il·lumina i engendra futur. L'escombra, el davantal i les cures són tan importants com la ploma i l'ordinador i les màquines. El treball és vital i ens agermana. Les dones hem de recuperar la nostra història, perquè la història oficial és parcial i d'òptica patriarcal. Els infants, des que són nadons, necessiten i tenen tot el dret a disposar de referents dones en tots els dominis de la vida.

Nenes, adolescents, joves, dones, germanes, filles, mares, tietes, àvies i besàvies, totes de la mà ben avingudes, contribuirem a substituir la guerra per la pau, l'odi per l'amor, les vexacions i humiliacions per la solidaritat, i la violència de gènere, les agressions sexuals i les violacions per l'afecte, el respecte i l'estima. No hi ha aturador. S'alça la veu brillant, alegre, entusiasta i coral de qui vol un món d'igualtat i equitatiu, lliure de violència masclista, d'agressions sexuals i violacions.

Barcelona està molt compromesa en l'eradicació de la violència masclista. Per tant, és senzill i natural copsar la relació íntima que té l'empoderament de les dones des del seu treball, sigui quin sigui.

Aprofito per alertar de la necessitat de tenir cura dels drets de la infància. Hem de confrontar la xacra de l'abús sexual infantil. Encara està en una situació molt opaca, a les parets familiars o a les escoles o a centres de lleure, però no per això deixa de ser menys real ni ignominiós.

Som dones i engendrem futur de compromís igualitari.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 21 de març de 2019

[Dia Internacional contra la discriminació racial](#)

El 21 de març de 1960, a la ciutat sud-africana de Sharpeville, al nord-est del país, la policia va obrir foc contra manifestants negres que expressaven la seva repulsa a l'apartheid; el sistema de discriminació racial que els negava, pel color de la seva pell, el reconeixement dels seus drets més bàsics.

El brutal tiroteig, que va derivar en una tragèdia amb 69 manifestants morts i prop de 200 ferits, va representar el punt de partida per a l'efectiva repulsa de la comunitat internacional al règim segregacionista de Sud-àfrica. No obstant això i encara que més atenuat, l'apartheid sobreviuria, per desgràcia, bastants anys més, fins a la proclamació de Nelson Mandela el 1994 com a President d'una República Sud-africana formada a partir de llavors per ciutadans lliures i iguals.

La massacre de Sharpeville va servir també perquè, el 1966, l'Assemblea General de les Nacions Unides proclamés que precisament el 21 de març de cada any, en record d'aquella tragèdia, se celebrés el Dia Internacional de l'Eliminació de la Discriminació Racial.

La celebració, avui 21 de març, d'aquest dia, deixa un sabor agredolç. D'una banda, reconeix el desig i la ferma intenció d'acabar amb el racisme. Però d'una altra, ens posa de manifest que la discriminació racial continua existint en el món. Perquè avui no només es recorda el passat (és a dir, el que va ocórrer fa gairebé 60 anys a Sud-àfrica); tant de bo fos només això. Avui també s'expressa la preocupació pels casos de discriminació racial que constantment es repeteixen per tot arreu. Prova d'aquesta preocupació és que en data tan recent com és el 22 de desembre de 2018, l'Assemblea General de Nacions Unides va aprovar una resolució que consisteix expressament en una "crida mundial per a l'adopció de mesures concretes per a l'eliminació total del racisme, la discriminació racial, la xenofòbia i les formes connexes d'intolerància".

Tot racisme és injustificable i repugnant, però no és irreversible. Per això no n'hi ha prou només amb condemnar-lo, sinó que s'ha de combatre amb el convenciment que cal educar a les persones en el respecte idèntic a tots els éssers humans, qualsevol que sigui el seu origen i el color de la seva pell. L'educació és essencial per a aquesta finalitat, com ho és la denúncia de qualsevol actitud racista, començant per les petites humiliacions (entre les quals també hi ha les bromes o acudits de mal gust i l'ús d'apel·latius denigrants), i hem d'orientar la nostra tasca educativa tant als racistes recalitrants com als que ho són, més aviat, com a resultat d'una conducta 'apresa', basada en estereotips o pautes infamants.

'*Green book*', guanyadora fa tan sols un parell de setmanes de l'Oscar a la millor pel·lícula, està ambientada en la molt racista Amèrica del Nord dels anys seixanta del passat segle XX i ens planteja una molt atípica situació per a aquells dies, en què un home negre contracta com el seu xofer a un blanc amb el qual viatjarà fins al (encara més racista) sud del país. Aquest conductor blanc menysprea d'entrada als negres, però ho fa per aquestes pautes 'apreses', per la nefasta educació que ha rebut i que li ha inculcat la idea que la raça negra és inferior i la blanca, en conseqüència, superior.

El contacte, durant el viatge, amb el seu patró negre –pianista virtuós i home de maneres i educació distingides- serà l'inici d'un canvi sincer en les idees del conductor blanc, i el seu racisme 'après' s'anirà esfumant deixant pas a una autèntica estima per l'home que l'ha contractat, de manera que el color de la pell acabarà sent del tot irrellevant pel xofer.

Facilitar la interrelació d'ambdues parts, qui margina i qui pateix la marginació, serà també per a nosaltres una exigència per tal de superar el racisme. És imprescindible fomentar aquesta relació; perquè aquell que té un comportament racista, segur que anirà canviant d'actitud a mesura que vagi descobrint que la persona a qui destina el seu odi és un ésser humà que mereix respecte i consideració. Sens dubte que, amb el contacte, anirà trobant valors i virtuts que mai hauria imaginat en aquesta persona que havia marginat.

Des de les defensories i sindicatures locals, podem desenvolupar una tasca important en pro de l'eliminació del racisme gràcies, sobretot, al nostre accés constant i directe als ciutadans. Segur que entre ells hi ha racistes recalitrants, extremistes que difícilment ens voldran escoltar. Però hi ha molts altres -com el xofer de la pel·lícula- que, tot i que la seva actitud és igualment menyspreable, s'han convertit en racistes com a conseqüència de patrons apresos, de la pobra educació que han rebut i de la manca de relació amb la persona marginada, amb el resultat tot plegat que han acceptat estereotips i creences vergonyoses sense pràcticament reflexionar. Una desviació que nosaltres, amb el nostre convenciment més profund, hem de desmuntar i eliminar de les seves ments intolerants.

El nostre objectiu ha de ser derrotar tot racisme sense excepció, i aconseguir que el 21 de març de cada any sigui tan sols un record d'un passat aberrant però feliçment superat. La lluita per aconseguir-lo comença en la ment de cada un de nosaltres, als que segurament alguna vegada

encara se'ns escapa una frase iniciada amb aquest "*jo no sóc racista, però ...*", un "*però*" de mal auguri que hauria de deixar pas a una afirmació sense conjuncions ni reserves. A una declaració rotunda i sincera que, per la seva obvietat, ni caldria explicitar: la de "**JO NO SÓC RACISTA**". Punt.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 7 d'abril de 2019

Dia Mundial de la Salut

El dia 7 d'abril se celebra el Dia Mundial de la Salut. Aquesta data commemora l'aniversari de la fundació de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) l'any 1948 i també es fa una campanya mundial per apel·lar a totes les persones i institucions a prestar una atenció especial a la salut, com un problema amb repercussions a tot el planeta. L'OMS treballa per millorar la salut física i mental de les persones en tots els països, posant de relleu la necessitat que totes les nacions estableixin sistemes que ajudin a prevenir, conservar i restituir la salut. Tanmateix, sense un compromís, per part seva, per millorar els sistemes de salut incrementant les inversions en salut pública, no és viable que la població afronti riscos tan greus com pandèmies, desnutrició, desastres naturals, contaminació...

L'any passat, l'OMS va triar com àmbit d'interès prioritari per commemorar el 7 d'abril, la cobertura sanitària universal (CSU) per garantir l'accés a serveis de salut bàsics i de qualitat per a totes les persones al marge dels seus recursos econòmics.

Per què celebrar el dia mundial de la salut?

Perquè en aquesta data es promouen molts actes sobre la importància de la salut per a una vida saludable i feliç, i perquè aquesta jornada brinda una oportunitat d'àmbit mundial per centrar l'atenció en importants qüestions de salut pública, que afecten la població mundial.

Perquè la meitat de la població mundial encara no pot accedir als serveis sanitaris que precisa per poder fer efectiu el seu dret a la salut.

Perquè la salut és un bé molt preuat i un dret bàsic, i un bon sistema públic sanitari és un dels principals pilars de l'estat del benestar i de la igualtat.

Podríem seguir citant infinitat de motius que justifiquen aquesta jornada, però em centraré en la realitat de les sindicatures locals de defensa dels drets de les persones, que és la funció que desenvolupem en la immediatesa i la proximitat, i amb el nostre compromís amb el Dret a la Salut, tal com consta a l'article XVII de la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, on s'apel·la que les autoritats municipals afavoreixin l'accés en igualtat de tots els ciutadans i les ciutadanes, a l'atenció i prevenció sanitària.

Per educar, vetllar i garantir el dret a la salut és fonamental l'Atenció Primària com a primer nivell assistencial bàsic i que afecta directament a la resta del sistema sanitari i als indicadors de salut de la població. El principal problema és la feblesa de la seva implantació i la pateixen especialment els països poc desenvolupats, tot i que la crisi econòmica també ha impactat amb fortes retallades a països desenvolupats com a Catalunya i Espanya, com per exemple en la dilació

del temps d'espera per ser atès per especialistes, la saturació dels centres, per això no fa gaire els professionals van reivindicar més temps de visita i, així, poder dedicar l'atenció que necessiten els pacients.

Des de les sindicatures de greuges locals hem d'estar amatents i receptius a les queixes de la ciutadania vinculades als serveis de salut; no hem de permetre disminuir en atenció, eficiència i cobertura universal perquè, en definitiva, estem parlant de la salut i la vida de tots i totes nosaltres!!!

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 23 d'abril de 2019

Dia Mundial del Llibre

Més llibres, més lliures. |

Fa anys, aquesta paraules il·lustraven una campanya de promoció de la lectura. Sempre he trobat molt adequada l'associació lectura i llibertat, entenent que més llibres no es refereix a la quantitat d'exemplars, sinó als llibres que lliurement escollim i llegim.

En una època en què moltes llibertats estan coartades, potser no ens n'adonem d'algunes de les quals no en som conscients: m'estic referint a l'assetjament constant al que estem sotmesos per part dels mitjans de comunicació social esperonats per les noves tecnologies.

Quantes informacions rebem no buscades ni desitjades, moltes vegades falses o esbiaixades, però que arriben i s'instal·len al nostre cervell?. Són missatges no triats lliurement, que ens influeixen més del que pensem: hi responem de forma conscient o inconscient. A l'època en què estem més connectats estem menys lliurement comunicats.

Les lectures les triem, si prescindim del màrqueting; els autors ens amplien les perspectives, els coneixements; podem compartir sentiments, pensaments. Certament no hi ha intercanvi de paraules, però sí que interiorment podem establir-hi un diàleg. Gaudim d'una expressió acurada i moltes vegades bella.

La lectura ens arriba quan volem i estem preparats per rebre-la. L'hem triat i la disfrutem. Ens pot donar informació, i també plaer. I només ampliant amb la lectura les diferents formes de veure el món interior i exterior, podrem jutjar i fer una tria de la informació no volguda que ens envolta. Es desenvoluparà el nostre sentit crític. Com ja deia al començament: més llibres, més lliures.

Voldria acabar amb uns versos del poeta J.V. Foix:

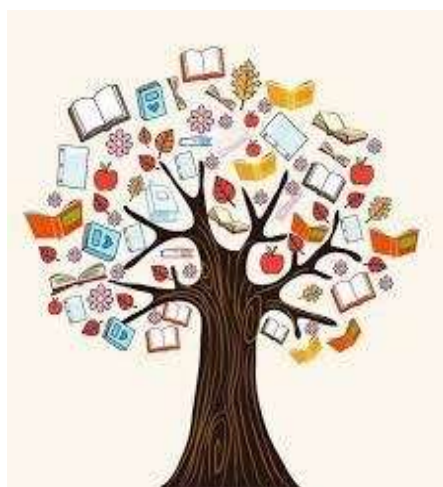
Quants saberuts que no llegeixen gaire.

Tot n'és ple.

Quants elefants sagrats que no llegeixen res.

Tot n'és ple.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 20 de juny de 2019

Dia Mundial dels Refugiats

Amb motiu del Dia Internacional de les Persones Refugiades, s'ha considerat oportú reflexionar sobre aquest complicat i enrevessat assumpte:

Un refugiat (segons defineix a l'article 1A de la Convenció de 28 de juliol de 1951 relativa a l'estatut dels refugiats de les Nacions Unides) és una persona que es troba fora del país on n'és originària, o bé on hi resideix habitualment, a causa d'un temor fonamentat de persecució per raons d'ètnia, religió, nacionalitat, pertinença a un grup social o opinions polítiques, i que no pot o no vol reclamar la protecció del seu país per a poder tornar-hi

Ja d'entrada, amb una definició d'aquesta naturalesa, en què se li reconeix categoria acceptada per una àmplia majoria dels països, ens podem trobar amb confoses, sinó dubtoses, aplicacions legislatives.

La seva arrel més moderna va ser aplicada a grups de persones que fugien de l'Europa de l'Est després de la II Guerra Mundial.

Així, doncs, podem veure que aquest terme de refugiat se sol aplicar a aquells grups de persones que viuen una situació contemplada per la convenció de 1951.

Si fem una mirada pretèrita ens trobem que després de l'Edicte de Fontainebleau de 1685 pel qual a França es prohibeix el protestantisme, grans quantitats de d'hugonots marxaren a Anglaterra, Països Baixos, Suïssa, Sudàfrica, Alemanya i Prússia.

Entre d'altres també cal recordar que a Rússia, en el traspàs del segle XIX al segle XX, dos milions de jueus van veure's en la necessitat d'emigrar.

Durant el segle XIX una significativa part dels pobles musulmans (muahacir) que habitaven en la zona dels Balcans, el Caucas, i Crimea varen buscar protecció a l'actual Turquia.

I de seguir fent-ne un repàs continuariem trobant exemples de pobles que han hagut d'abandonar les seves terres per tal d'aconseguir viure en millors condicions...

Per altra part, hi ha un enorme gruix de persones que, sense ser identificades com a tals, pateixen la mateixa sort que les persones refugiades.

En els últims anys tot indica que apareix un nou fenomen migratori, cada dia més notable, i que correspon al de persones de diverses parts de l'anomenat tercer món que marxen de les seves terres buscant el seu "Dorado".

Aquestes, podem dir, petites però constants onades migratòries, ens han mostrat tota la cruïlla que pot arribar a suportar l'ésser humà.

Recordant unes recents reflexions fetes per l'ex-president de l'Uruguai, Sr. José Múgica, diem, com ell, que les persones que fugen dels seus països també pertanyen a la nostra mateixa civilització.

Aquestes gents han perdut les claus de la seva realitat perquè la cultura occidental ha generat tot un conjunt de necessitats que han arribat a ser conegudes arreu del planeta i han provocat que molts pobles hagin acabat perdent les bases de la seva pròpia subsistència.

Els governs saben que en aquest intent desesperat, moltíssimes d'aquestes persones hauran de patir tot tipus de maltractaments i, pel que fa a experiències geogràficament properes, moltes d'elles acabaran ofegades en el que s'ha convertit en el mar cementiri més gran de la terra, el Mar Mediterrani com ja se l'anomena en alguns àmbits, Mare mortum.

Aquest fenomen forçosament ha de passar per fer que el continent africà pugui desenvolupar-se, per tant, deixant-lo d'explotar de la manera com ara es fa.

En el moment que els esforços occidentals no siguin el reforçar les muralles separadores entre occident i la resta del món, i es pugui parlar de pa per a tothom, el problema migratori haurà, pràcticament, acabat.

Diàriament centenars de persones, la majoria després d'haver recorregut milers de kilòmetres travessant deserts i patint tot tipus d'agressions, arriben a les costes africanes del Mar Mediterrani i des d'allà són embotits en enganyoses embarcacions, després de pagar, el que per elles representen enormes quantitats de diners, a màfies que els obliguen a iniciar el que, per la majoria, acabarà essent l'últim acte del seu desesperat viatge, en massa ocasions l'últim viatge de la seva vida...

Aquest fet no és desconegut per a molts dels països que configuren la Unió Europea...els seus governs s'ho miren des de la suficient distància que els permet considerar que a ells, com a poble, això mai els passarà. I des d'aquesta posició de privilegi, fins i tot hi ha qui recomana endurir totes aquelles mesures que permetin evitar aquestes arribades massives. fent entrega de quantitats descomunals a d'altres països que retindran a molts milers de persones, de totes les edats, en presons on són sotmeses a tot tipus de vexacions clarament denunciades per tots els tractats dels que la UE va dotar-se, en el seu dia, per definir els drets humans.

Uns dels exemples del que no hauria d'ésser els trobem a Turquia i a Líbia.

Tant l'un com l'altre i gràcies a pactes bilaterals s'han convertit en presons a cel obert. En aquests països hi romanen centenars de milers de persones sol·licitants d'asil que sobreviuen en condicions de precarietat extrema i són sotmeses a abusos constants.

Molt probablement deu ser cert que la solució al problema que viuen aquells pobles que es veuen obligats a fugir de les terres on van néixer, no es resol per la via d'intentar arribar al que ells consideren la terra dels seus somnis...

També deu ser cert, però, que amb rasers de doble moral la UE corre el perill de quedar-se sense el tant necessari respecte ètic.

Les solucions a un problema de complexitats tant elevades haurà de passar forçosament per les mans dels anomenats països desenvolupats i són precisament aquests els que caldrà que modifiquin i articulin algunes de les maneres com es relacionen amb els anomenats països pobres.

Les institucions que dediquem bona part del nostre temps diari a qüestions tant nobles com la defensa dels drets de les persones, tenim molt clar que l'anomenada categoria persona no ve determinada pel color de la nostra pell ni pel lloc on atzarosament vàrem néixer.

Cal, doncs, en aquests assumptes, preguntar-nos cap a on va la nostra civilització i treballar per que la necessària solidaritat entre persones i pobles arrel·li d'una vegada i per totes en tots nosaltres i molt especialment en aquells que tenen, per delegació expressa, la facultat de dirigir el nostre futur.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 11 de juliol de 2019

Dia Mundial de la Població

Fa 30 anys, el Consell d'administració del Programa de Nacions Unides pel desenvolupament va establir el dia 11 de juliol com el Dia mundial de la població. Amb l'acord, que mirava preferentment als

països en vies de desenvolupament, es pretenia fixar una sèrie de criteris per a garantir el dret humà a la planificació familiar.

No és una qüestió menor, encara que en el nostre entorn el concepte planificació familiar estigui plenament assumit i s'ofereixen serveis d'assessorament i d'ajut a les persones que ho necessiten. La planificació familiar parteix de dos criteris fonamentals: la garantia de la dona a exercir el paper de mare amb llibertat i responsabilitat i el compromís que, per aconseguir aquest fi, disposi de la informació i dels serveis necessaris per a què sigui efectiva, real i sense discriminació.

Per tant, que hi hagi centres d'orientació i planificació familiar accessibles, dotats amb recursos suficients i adaptats a les necessitats i als requeriments de les persones que ho necessitin, joves i no tan joves, també és una necessitat als nostres municipis i ha de formar part del treball i de la funció d'empared de les sindicatures locals.

Per dotar de contingut el Dret a la planificació familiar, les Nacions Unides han fixat una sèrie de principis per fer-lo efectiu. El primer, que no hi hagi cap tipus de restricció per motius de raça, sexe, idioma, religió, afiliació política, origen nacional, sexe, edat, situació econòmica, lloc de residència, discapacitat o estat civil a l'hora d'accedir-hi.

És rellevant, també, que la informació i els mètodes anticonceptius estiguin disponibles i siguin suficients per a totes les persones que ho sol·licitin, oferts de forma digna, des del respecte, de manera clara i precisa, respectant el dret a la privacitat i a la confidencialitat per a garantir que la decisió que es pregui, sigui quina sigui, s'adopta de forma independent i sense pressions.

Parlar del dret a la planificació familiar és parlar dels drets de la dona i de voluntat política per a col·locar-los com una prioritat, ara que determinades propostes intenten rebaixar-los amb el subterfugi de la disponibilitat econòmica i de falses conclusions que tendeixen a menystenir la urgència i la gravetat d'uns fets i d'una realitat que demostren que encara queda molt camí per recórrer en l'objectiu per aconseguir la plena igualtat entre dones i homes.

El compromís de les sindicatures de proximitat és clar i explícit en aquest sentit. Fem nostre el principi que recull el primer article de la Declaració Universal dels Drets humans: 'Tots els éssers humans neixen lliures en dignitat i en drets'. El Dia universal de la població és un bon moment per recordar-ho.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 12 d'agost.

Dia Internacional de la Joventut

L'any 1999, l'Assemblea General de l'ONU, va designar el 12 d'agost com el Dia Internacional de la Joventut, una diada amb la qual es pretén impulsar el paper dels i les joves en els processos de canvi, així com evidenciar i conscienciar a la societat dels reptes als què s'enfronten.

Els i les joves són part activa de la nostra societat, viuen en primera persona els problemes que patim globalment com ara la sostenibilitat del planeta, la discriminació de gènere i la desigualtat social, entre d'altres. La joventut és el gran potencial que té la nostra societat per resoldre'ls i han de ser ells els protagonistes de la societat futura; necessitem la seva il·lusió, del seu compromís, de la seva solidaritat, de la seva energia i empatia; aptituds i valors indispensables per liderar la societat futura.

La joventut però, no està exempta de problemes. Pateixen problemes d'accés a l'educació, a la salut, a l'ocupació, a l'habitatge ... el que suposa una vulneració constant dels seus drets fonamentals. Vulneració que s'agreuja quan parlem de joves que viuen en situació d'exclusió social, d'extrema pobresa i desigualtat.

Hem d'aprofitar aquesta diada per reivindicar els drets fonamentals dels i les joves, i sol·licitar a tots els governs que posin els mecanismes necessaris per configurar una societat on la joventut pugui desenvolupar tot el seu potencial.

En un món complex com el que vivim, ple de canvis constants, hem d'apostar per la seva educació i la seva participació. L'educació com acció preventiva que aporta les eines necessàries per apoderar als i les joves; la participació com a element indispensable perquè puguin implicar-se en la resolució dels problemes i en els canvis necessaris per tenir una societat futura més igualitària i més democràtica.

Les Sindicatures hem de posar als i les joves al centre de la nostra acció, hem de defensar els seus drets amb fermesa, possibilitant que siguin els protagonistes del canvi social.

Defensem els seus drets!

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 21 de setembre

Dia Internacional de la Pau

Per què tants dies internacionals?

La resposta ens la dona l' Assemblea General de les NNUU: *Per sensibilitzar, conscienciar, cridar l'atenció, senyalar l'existència d'un problema sense resoldre, un assumpte important i pendent en les societats perquè, a través d'aquesta sensibilització, els governs i els estats actuïn i acordin mesures o perquè els ciutadans ho exigeixin als seus representats.*

La Resolució aprovada per l'ASSEMBLEA GENERAL (A/53/L.79) 53/243 Declaració i Programa d'Acció sobre una Cultura de Pau de 6 octubre 1999 diu: **Article 1 Una cultura de pau és un conjunt de valors, actituds, tradicions, comportaments i estils de vida basats en:**

- a) *El respecte a la vida, el final de la violència i la promoció i la pràctica de la no-violència per mitjà de l'educació, el diàleg i la cooperació;*
- c) *El respecte ple i la promoció de tots els drets humans i les llibertats fonamentals;*
- d) *El compromís amb la solució pacífica dels conflictes;*
- e) *Els esforços per a satisfer les necessitats de desenvolupament i protecció del medi ambient de les generacions present i futures;*
- g) *El respecte i el foment de la igualtat de drets i oportunitats de dones i homes;.*
- i) *L'adhesió als principis de llibertat, justícia, democràcia, tolerància, solidaritat, cooperació, pluralisme, diversitat cultural, diàleg i enteniment a tots els nivells de la societat i entre les nacions; i animats per un entorn nacional i internacional que afavoreixi a la pau.*

Article 2 El progrés cap al ple desenvolupament d'una cultura de pau s'aconsegueix per mitjà de valors, actituds, comportaments i estils de vida favorables de cara al foment de la pau entre les persones els grups i les nacions.

Cada 21 de setembre, Dia internacional de la Pau, totes les persones i totes les nacions fem una crida col·lectiva a “pensar i practicar” la Pau: una renovació del compromís de viure i convida en harmonia.

Aquest any des de les NNUU aquesta reflexió està centrada en el canvi climàtic, una emergència mundial que suposa una amenaça per a la seguretat i l'estabilitat. El risc que els conflictes relacionats amb el clima generin noves problemàtiques o accentuïn encara més les persistents, és palmari. Els estudis confirmen que els recursos cada vegada són més escassos i les discriminacions creixen provocades, entre altres factors, per la degradació de les zones habitables a conseqüència del canvi climàtic.

La resposta ha de ser global i les accions es poden portar a terme des de tots els àmbits: pels governs i per cadascun de nosaltres, dins les llars, escoles i comunitats, amb programes educatius, promocionant estils de vida sostenibles, conservació de la natura, donant suport a les energies renovables, amb pràctiques respectuoses amb el medi ambient... Tots en som responsables: joves, adults i els encara més grans i tots podem accionar des de la condició de ciutadans i des de l'exigència als polítics.

És un problema global que requereix l'esforç col·lectiu, dels governs, dels estats que actuïn i acordin mesures, també del municipi i també dels ciutadans per crear un món per poder viure cada dia en harmonia amb el medi ambient i unes persones amb les altres.

Renovem, doncs, el compromís des de cada parcel·la personal, professional, educativa, política, com a persones, com a societat, com a col·lectiu, com habitants del nostre món, en pau.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 10 d'octubre de 2019. Dia

Mundial de la Salut Mental.

La salut és una necessitat i una aspiració constant de tota persona, perquè sense salut, com es diu popularment, no som ningú. En aquest sentit, cal remarcar que la salut mental és un dels aspectes que més desaperebut passa i de la que no es vol parlar gaire, per temor, vergonya o rebuig.

Sortosament, des de l'any 1992, es va celebrant, cada 10 d'octubre l'anomenat dia mundial de la salut mental, sempre amb la pretensió de promoure el coneixement d'aquesta realitat social i de facilitar el respecte a la dignitat de les persones que estan afectades per malalties mentals, i estimulants la seva inclusió en la vida de les diferents comunitats.

Els síndics, defensors i defensores i síndiques, com a garants de la defensa intrínseca dels drets humans tenim com bíblia de referència la Declaració Universal dels Drets Humans. Aquesta declaració ha de ser el mur de contenció i la línia que no es pot traspassar si volem una societat digna i justa. Val la pena recordar el contingut de l'article 1 d'aquesta declaració universal: Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets. I en el preàmbul de la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat s'afirma que discriminar qualsevol persona per raó de la seva discapacitat constitueix una vulneració de la dignitat i el valor inherent a tot ésser humà. Només es pot viure amb dignitat si es respecten els drets humans, que no entenen de discriminacions ni de barreres, ni d'estigmatitzacions.

Són moltes les persones que conviuen amb nosaltres i que, per raons diverses, unes vinculades a problemes familiars, d'altres a problemes laborals, sentimentals, temporalment o de manera crònica pateixen malalties mentals. I sovint ni els més propers a elles es mostren comprensives i solidàries. L'aïllament i la solitud embolcallen la realitat d'aquestes persones, que són foragitades, habitualment, de la nostra convivència, estigmatitzant-les i marginant-les, no ja de la vida laboral, si no dels vincles i relacions socials que ens fan persones integrals. No hem d'oblidar que les persones humanes som éssers socials, que ens formem i creixem amb els altres, des de la solidaritat i la compassió, expressions màximes d'una societat humana.

La celebració del dia mundial de la salut mental és un incentiu més per donar visibilitat a aquesta realitat humana, i fer una crida a respectar la dignitat dels que pateixen malalties mentals, acollint-los, integrant-los i donant-los-hi oportunitats per desenvolupar-se com a éssers socials que no s'han d'amagar ni han de viure marginats i ocultats. És una tasca de tots els que conformem la gran família humana, de cadascú de nosaltres, però també de les administracions públiques, que han de promoure la remoció dels obstacles que impedeixen una societat més justa i integradora.

A la Declaració Universal dels Drets Humans, proclamada i adaptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de desembre de 1948, hi ha dos articles que si els estats i la societat en general apliquessin i respectessin serien més que suficients per abolir del diccionari la paraula amb connotacions pejoratives de "refugiat":

Article 1 *Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets.*

Article 14 1. *En cas de persecució, tota persona té dret a cercar asil en altres països i a beneficiar-se'n.*

De tots són conegudes les macro xifres de persones refugiades en tots els continents del món i si bé, una part troben acollida i escalf, la majoria s'han d'amuntegar en descampats i en condicions higièniques molt precàries o inexistents.

Dins la nostra Europa tan rica i avançada econòmicament parlant hem vist com s'han posat fronteres infranquejables, per la majoria d'aquestes persones, a tot l'est europeu.

Soprèn encara més el fet que fa quatre dies molts d'aquests països clamaven a la resta del món per l'opressió que patien del comunisme i règims dictatorials. Avui ja no recorden que ells també sortien dels seus països en busca d'una vida millor i neguen, de forma descarada, no complir amb l'assignació de repartiment de refugiats que fa la Comunitat Europea. També tenim exemples més propers que ens fan abaixar el cap.

Ens sorprèn, també, el cas de Birmània, amb el seu tracte d'autèntica barbàrie amb la població dels *rohingyas*, que els cremen poblats sencers per fer-los fora i haver d'emprendre així un èxode a països veïns com Bangladesh.

Queda força clar, doncs, que és difícil, per no dir impossible, que per part d'un govern es promogui una ajuda només perquè hi hagi una declaració universal proclamada per les Nacions Unides el 1948. Avui per avui és paper mullat.

Les organitzacions humanitàries de caire no governamental o privades esdevenen una eina imprescindible per fer arribar a tots aquests col·lectius les ajudes necessàries per sobreviure i assolir prou confiança com per poder seguir el seu propi camí.

D'organitzacions de caire privat n'hi ha moltes, la majoria bones o molt bones.

Hem tingut l'oportunitat de conèixer una d'aquestes ONG's, creiem que de les millors; la Fundació Vicens Ferrer a l'Índia, concretament a la regió d'Anantapur. No solament els ha ensenyat a sobreviure en condicions difícils sinó que també els ha tornat la dignitat que tota persona es mereix. Això fa que, avui, la labor d'aquesta fundació amb els seus projectes, sigui un mirall i una referència a seguir no tan sols a l'Índia sinó a tot el món.

Des d'aquí, com a Síndic Municipal de Greuges, i des del Fòrum de Síndics Locals, volem encoratjar a tothom que se senti útil, fent que els qui reben l'ajuda se sentin dignes d'ells mateixos i del món que els envolta.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 17 d'octubre de 2019

Dia Internacional per a l'eradicació de la pobresa

LA POBRESA QUE NO DESAPAREIX

La quarta onada de l'Enquesta sobre Integració i Necessitats Socials que fa la Fundació FOESSA, ens exposa en quin context viuen les famílies en el nostre territori a partir de tres àmbits d'exclusió: l'econòmic (ja sigui des de la vessant de la manca d'ocupació o de l'accés al consum), el de ciutadania (no poder participar políticament o manca d'accés als drets socials) i el dels llaços socials (aïllament social i conflicte).

La pobresa s'inclouria en el primer àmbit d'exclusió social però en molts casos deriva en altres formes d'exclusió. Es defineix com la manca de béns materials per portar una vida digna. Deu anys després de l'esclat de la crisi, ens trobem que aquesta va impactar més durament en les llars més febles i, moltes d'elles, encara no han pogut superar els nivells de precarietat als que es van veure abocats en aquell moment. Segons FOESSA, els costos elevats de l'habitatge, els problemes de salut o de discapacitat i la baixa qualificació són factors que contribueixen al fet que la pobresa sigui més accentuada. La població jove, les llars encapçalades per dones i les persones migrades són les més exposades a l'exclusió social. Les llars monomarentals, a més, són les que més dificultats troben per sortir de la pobresa.

Segons el mateix estudi, hem recuperat els nivells d'integració social plena de la població semblants als que teníem abans de la crisi. Malgrat que aquesta dada pot semblar positiva, només el 45,5% de la població catalana està plenament integrada. El 55,5% restant està en situació d'integració precària o en situacions d'exclusió social moderada o severa. Res a celebrar.

Coneixem els problemes: un mercat de treball precari, dificultats d'accés a l'habitatge, problemes de salut, manca de xarxes socials de suport, etc. Coneixem els perfils de persones amb més risc d'exclusió social: les dones, persones d'entre 45 i 54 anys, persones migrades, famílies nombroses i monoparentals, etc. I, gràcies, a FOESSA, també la diagnosi: la cobertura de les rendes mínimes a Catalunya no arriba al 30% de la població en situació de pobresa severa. Malgrat que és on es destinen més recursos a prestacions socials, aquestes no acaben d'arribar al col·lectiu amb una situació d'exclusió social més greu i l'obstacle és el criteri de distribució d'aquests recursos.

què podem fer a nivell local per pal·liar aquesta greu situació? D'entrada, demanar a les administracions competents que millorin el sistema de renda garantida de ciutadania perquè pugui donar cobertura a qui més ho necessita. Però més enllà d'això, també tenim eines a l'administració local per evitar l'empitjorament de la situació de moltes famílies: fer servir el padró com a eina per garantir els drets de les persones més vulnerables, afavorir l'accés a drets universals bàsics com és el dret a l'aigua, regular el preu de l'habitatge a la ciutat, disposar d'albergs o espais d'acollida per a les persones sense llar o trobar sinergies amb el món empresarial local per formar aquestes persones en les necessitats reals del mercat laboral de proximitat. Com a Síndiques i Síndics locals podríem fer una llarga llista de propostes enfocades a garantir els drets humans a

la ciutat, però és responsabilitat dels governs locals trobar les millors fórmules per aconseguir que tothom que transita les nostres ciutats tingui aquests drets bàsics garantits.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 20 de novembre de 2019

30 anys de la Convenció dels Drets dels Infants

Els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) aprovats per l'ONU, segons l'Agenda 2030, són un repte i un compromís global per una construcció equitativa i sostenible en termes socials, econòmics i ambientals que contribueixin a fer realitat els DDHH per a tothom.

Celebrem avui, 20 de novembre del 2019, el 30è. Aniversari de la Convenció dels Drets de la Infància, i considerem un deure concretar l'Agenda 2030 al compliment íntegre dels Drets dels Infants i Joves. Això comporta “arremangarse” en aspectes fonamentals que generin i propiciïn impactes positius en la infància i l'adolescència. Requereix una aposta clara per augmentar considerablement la inversió en aquest col·lectiu, posant l'accent, especialment, en els que pateixen situacions de vulnerabilitat. També, lluitar intensament contra la pobresa, la desigualtat i l'exclusió, sempre amb l'equitat com a punt de referència i amb l'objectiu prioritari de no deixar cap infant enrere.

Cal implicar activament els infants i joves en l'assoliment dels ODS, tot promovent i garantint processos reals de participació on ells i elles siguin protagonistes i defineixen les línies d'implementació de l'Agenda d'una manera transversal.

El document d'UNICEF Comitè Catalunya del 2018 “No val badar. L'Agenda 2030 en clau d'infància” posa de manifest que hi ha molta feina al davant i que cal comptar amb la implicació irrevocable de tots els agents que participem de la vida dels infants i joves en qualsevol dels àmbits possibles. I en concret, l'ODS 11 enuncia el següent: **aconseguir que les ciutats i els assentaments humans siguin inclusius, segurs, resilents i sostenibles.**

Resulta ineludible que el paper de les sindicatures locals sigui clau per traslladar als municipis els compromisos que cal assolir per ser garants de drets, i en concret dels drets dels infants i joves en matèries tan fonamentals com el dret a un habitatge digne, l'accés ple als recursos i serveis bàsics, una educació integral i transversal en un entorn digital que contempli les capacitats evolutives dels infants i amb especial cura d'aquelles situacions de vulnerabilitat. A la vegada, garantir la mobilitat i accessibilitat de tots els nens i nenes a qualsevol àmbit local i comptar amb ells com a agents transformadors de l'espai públic i el seu entorn proper.

Bàsicament cal apostar per una participació real i efectiva de la nostra joventut, garantint la seva total representativitat i l'efectivitat de les seves propostes en totes les dinàmiques de la vida pública. Finalment, treballar amb intensitat per promoure totes les mesures i iniciatives al nostre abast que afavoreixin una minimització de l'exposició dels infants i joves a la contaminació mediambiental. Reptes, evidentment, prou complexos. La conjuntura socioeconòmica i política actual no suposa, tampoc, una solució per garantir la cobertura d'aquestes necessitats.

Com a sindicatures locals tenim el deure i el compromís amb la funció pública de posar la mirada en múltiples situacions de vulnerabilitat al voltant de les ciutats i municipis: la precarietat habitacional actual, la manca de parc d'habitatge públic, la pobresa energètica de moltes llars, la bretxa digital per manca de recursos que impedeix garantir en condicions d'igualtat l'accessibilitat de la infància i l'adolescència a l'entorn digital, el drama del canvi climàtic i el compte enrere davant la realitat, requereix una aposta clara i valenta en els nostres entorns per garantir a les generacions futures un món digne i que no tingui data de caducitat imminent.

Posar la mirada en tots aquests aspectes suposa donar llum a la gravetat de l'impacte que té tot el descrit anteriorment en la vida quotidiana dels infants i joves a les nostres realitats locals. I és aquí on tenim la responsabilitat de proposar i reclamar, si és precís, a les administracions públiques els mitjans i recursos necessaris per garantir que es compleixin els drets dels infants de manera transversal, sense discriminacions i sempre tenint en compte l'interès superior dels més petits com a subjectes de dret capaços de ser agents socials transformadors, amb esperit crític i constructiu per fer de les ciutats i municipis entorns segurs, sostenibles, acollidors i habitables amb total dignitat humana. I no oblidem que com síndiques i síndics també som responsables d'acompanyar-los per ser constructors de com volen que siguin els seus entorns propers, però sobretot i fonamentalment, com ens insten a posar a sobre de la taula les desigualtats actuals i a pensar entre totes els mecanismes necessaris per evitar i lluitar contra situacions de vulnerabilitat i pobresa crònica. En definitiva, el present és l'eina per construir conjuntament un futur digne en benefici de la col·lectivitat que representen la infància i l'adolescència de les nostres ciutats.

I els reptes són engrescadors i arriscats. La posició de les sindicatures locals com a vies facilitadores d'espais de diàleg i construcció de drets de ciutat, ens donen el privilegi de poder participar activament en la defensa plena i la lluita constant contra la vulneració de drets en la infància i l'adolescència en l'àmbit local. Som l'altaveu de proximitat que ens obre portes per establir sinergies entre el "fora escola" i l'administració. Aquest factor és fonamental per escoltar activament les propostes i les necessitats del col·lectiu, i procurar obrir els canals i les vies possibles per tal que les puguin traslladar en una interlocució directa amb els responsables polítics dels municipis. Crec fermament en la capacitat objectiva de les persones per proposar millores a allò que es viu en el nostre dia a dia local i també crec profundament en la capacitat de les sindicatures locals per ser generadores d'espais de canvi i millora. Però sobretot crec que és PRIORITARI escoltar als nostres infants i joves, però parlo d'escoltar-los des de la proximitat, la senzillesa i l'estima per intentar veure què els manca a través de la seva mirada.

30 anys de Convenció dels Drets dels Infants són prou per dir que en volem infinitament més aniversaris i millor garantia de drets! Compromís i coratge per assolir-los plenament, aquest n'és el camí.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 1 de desembre de 2019

Dia Mundial contra la Sida

Des del 1988, l'Organització Mundial de la Salut -OMS- va establir cada primer de desembre per a la celebració del dia mundial de la lluita contra la SIDA.

Hem de recordar que la SIDA és l'epidèmia més estesa i més mortífera del segle XX i també del que portem de segle XXI. Uns 76 milions de persones han contret la infecció pel VIH des del començament de l'epidèmia i al

voltant de 35 milions de persones han mort des d'aleshores a causa de malalties relacionades amb aquesta síndrome.

Encara avui, amb dades de l'any 2016, uns 36,7 milions de persones viuen amb el VIH a tot el món, dels que prop d'un 1 milió ja van morir a causa de malalties que hi estan relacionades i sols al voltant de 19,5 milions de persones tenen accés a la teràpia antiretroviral.

I encara pitjor, aproximadament, 1,8 milions de persones van contraure la infecció pel VIH el 2016.

Aquest any el lema del dia i de tota la campanya és «les comunitats marquen la diferència», ressaltant el paper fonamental que les comunitats han exercit i continuen exercint en la resposta a la SIDA en l'àmbit local, nacional i internacional.

Les comunitats contribueixen a la resposta a aquesta malaltia de maneres molt diferents. En aquestes comunitats s'integren els educadors d'iguals, les xarxes de persones que viuen amb el VIH o estan afectades pel virus, com els homes que tenen relacions sexuals amb homes, les persones que s'injecten drogues i els treballadors i treballadores sexuals, els assessors, els treballadors sanitaris de la comunitat, els proveïdors de serveis de porta a porta, les organitzacions de la societat civil i els activistes populars.

El dia mundial de la SIDA ofereix una important plataforma des de la qual destacar el paper de les comunitats en un moment en què la reducció de finançament i el cada vegada menor espai dedicat a la societat civil fan perillar la sostenibilitat dels serveis i dels esforços per defensar-los.

Des del @FòrumSD encoratgem a tots a recolzar el paper de les comunitats en aquesta lluita contra l'epidèmia, incloent-hi la reclamació de més recursos financers a les institucions mundials per aconseguir que els retrovirals arribin al 100% els afectats.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 3 de desembre de 2019

Dia Internacional de les Persones amb Diversitat Funcional

Amb el present article, el Forum de Síndics i Síndiques, Defensors i Defensores Locals de Catalunya es fa ressò de la recomanació número 67 de l'informe *Observaciones finales sobre los informes periódicos segundo y tercero combinados de España* fet pel Comitè dels Drets de les Persones amb Discapacitats el 9 d'abril de 2019.

L'ONU, a la seva pàgina web, ofereix dades impactants: la **població mundial és de set mil milions de persones, de les quals més de mil milions tenen algun tipus de diversitat funcional (una de cada set)**; més de cent milions són infants i tenen quatre vegades més possibilitats de ser víctimes d'algun tipus de violència; el 80% de persones amb diversitat funcional viuen en països en desenvolupament; el 50% de les

persones amb diversitat funcional no tenen accés a la sanitat; finalment, 160 països han signat la [Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat \(CDPD\)](#).

El Consell d'Europa preveu que **el 2020, o sigui, demà mateix, una cinquena part de la població de la UE tindrà alguna forma de diversitat funcional**. La UE i tots els seus estats membres són part de la CDPD, important acord que va entrar en vigor el gener de 2011 i ha orientat el contingut de la que ha estat l'*Estratègia Europea sobre Discapacitat 2010-2020*. A Espanya, l'any 2017 hi havia 3.177.531 ciutadans amb diversitat funcional, dels quals 1.581.417 són dones i 1.596.114 són homes. **A Catalunya, a 2018, les persones amb diversitat funcional eren 577.028**, de les quals 61.258 s'ubiquen al Baix Llobregat i 7.707 resideixen a Sant Boi de Llobregat, per posar un exemple de ciutat de més de 20.000 habitants.

No és objecte d'aquesta col·laboració entrar en la polèmica del *nomen iuris* entre els conceptes de *discapacitat* o *diversitat funcional*; havent sorgit el darrer el 2005 en el Foro de Vida Independiente. Amb tot, com en el món jurídic, la realitat no és la que diuen les parts que és, sinó la que és. Estem centrats en les persones i les seves circumstàncies, que és el que ens defineix i dignifica.

El Secretari General de la ONU, António Guterres, expressa la intencionalitat de la celebració d'aquest dia Internacional, en què es pretén “**reafirmar el compromís de treballar junts per un món millor que sigui inclusiu, equitatiu i sostenible per a tothom, i en què els drets de les persones amb discapacitat es facin plenament efectius**”. A tal efecte està previst que el dia 3 de desembre d'enguany es presenti l'*Informe Fonamental de la ONU sobre Discapacitat i Desenvolupament, 2018, realització del ODS per, per a i amb persones amb Discapacitat*.

Les Síndiques i Síndics Municipals de Greuges de Catalunya tenim com a missió principal la defensa de la ciutadania en les situacions en què hagi estat agreujada per l'activitat -activa o passiva- de l'administració municipal. Amb creixent interès i implicació **incorporem en les nostres intervencions els principis i exigències legals derivades de l'aplicació en els municipis dels deures i obligacions derivades de la [CDPD](#)**, convenció que a Espanya va entrar en vigor el 3 de maig de 2008.

Com tot ésser viu, les normes jurídiques tenen vida, evolucionen. **La CDPD s'ha de desplegar, interpretar i aplicar en els Estats membres i òbviament en els municipis fent realitat el principi de subsidiarietat**. En aquest sentit, cal conèixer les recomanacions de l'informe *Observaciones finales sobre los informes periódicos segundo y tercero combinados de España* [1]. La recomanació número 65 s'adreça, entre altres, directament a les administracions locals i, per tant, a aquelles institucions que tenen la missió de fiscalitzar l'actuació dels Ajuntaments i de vetllar per l'assoliment i respecte del drets humans a la ciutat.

Amb creixent interès i implicació, els síndics i síndiques locals incorporem en les nostres intervencions els principis i exigències legals derivades de l'aplicació als municipis de la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.

L'informe en qüestió fa una anàlisi exhaustiva dels compliments i dels incompliments que l'Estat espanyol està fent de la CDPD. **La seva acurada lectura és un exercici d'immersió en la realitat social, cultural i política de les circumstàncies adverses en què han de viure i conviure les persones amb diversitat funcional**. Consta dels reconeixements dels avenços assolits, com la Llei Orgànica 2/2018, que modifica la Llei Orgànica 5/1985 del Règim Electoral General, com a primer pas per garantir el dret de totes les persones amb discapacitat a votar sense patir discriminació. Em recorda a la bona pràctica de l'examen de consciència (actualment en diríem fer un *escanejat de la realitat*) prèvia al reconeixement de les mancances, avui seria fer un DAFO *ad hoc*, per acabar amb el també clàssic propòsit d'esmena o pla d'acció.

Seria interessant que els consistoris adoptessin mesures i orientessin polítiques seguint les recomanacions de l'esmentat Comitè, i més quan afecten a un percentatge elevat de la població, seguint amb l'exemple de Sant Boi de Llobregat, on afecta a un 9% de la població, la minoria majoritària. D'entre totes les observacions del Comitè en destaca i reclama l'atenció de l'Estat pel que fa referència a l'article 17 de de la CDPD relatiu a la protecció de la integritat de les persones i el 24, relatiu a l'educació inclusiva. L'informe *Observaciones finales sobre los informes periódicos segundo y tercero combinados de España* és d'obligada lectura, per activar una fonamental presa de consciència i positiva acció transformadora.

Sindicatures Locals de Catalunya

Article publicat el dia 10 de desembre de 2019

Dia Internacional dels Drets Humans

El passat mes de setembre, el Parlament de Catalunya va atorgar a Òscar Camps

d'Open Arms i a la Carola Rackete del Sea Watch, la medalla d'honor del Parlament per les seves respectives tasques en defensa dels DDHH.

Tant l'Òscar com la Carola van manifestar que no els hi agradava rebre aquesta distinció.... per salvar vides humanes en la nostra Mediterrània. Salvar vides humanes és un deure de tot ésser humà.

Un altre exemple: els joves activistes d'arreu, cada divendres, des de fa uns mesos, fan manifestacions en defensa del Medi Ambient Mundial. (Dret Humà Emergent) Aquí, hi juga un paper molt important les xarxes socials... benvingudes al segle XXI.

Fa pocs dies, s'ha fet pública la valoració jurídica per part de la ITW (International Trial Watch), observadors internacionals i nacionals de la Sentència condemnatòria d'autoritats i líders socials catalans (STS 459/209), amb el posicionament de moltes entitats defensores dels DDHH i denuncien la violació de DDHH, especificats en la Constitució (art. 10 i 96) i la fallida de principis enals i processals arribant a la conclusió que aquesta sentència vulnera Drets fonamentals compresos en el Conveni Europeu dels Drets Humans (articles: 5, dret a la llibertat; 9, llibertat de pensament; 11, dret a la reunió pacífica, entre altres, que afecten tota la població en el seu conjunt). La història dels DDHH demostra que la millor defensa dels drets són els sentiments, les conviccions i les accions de multitud de persones que exigeixen respostes d'acord amb el sentit intern de la indignació que senten davant la injustícia. Una persona és conscient del significat dels DDHH quan aquests han estat violats.

El Preàmbul de la Declaració Universal dels DDHH de 1948 diu: "Considerant que el desconeixement i el menyspreu dels drets humans han originat actes de barbàrie que han ultratjat la consciència de la humanitat; " I l'article 29, 1 diu: "Tota persona té deures envers la comunitat, ja que només en aquesta li és possible el lliure i ple desenvolupament de la seva personalitat."

La nota fonamental per donar resposta als grans problemes existents, en la nostra societat occidental, resideix en el respecte dels Drets de les persones: Drets recollits en la Declaració dels DDHH de 1948 i en la DUDI de 1989, entre altres Declaracions. Per tant, com a

ciutadans/nes del planeta Terra hem d'actuar en defensa dels DDHH, és el nostre deure envers les persones i comunitats que han sofert la vulneració dels seus Drets.

Som-hi ¡¡¡

Sindicatures Locals de Catalunya

FÒRUM SD

El Fòrum de Síndics, Síndiques, Defensors i Defensores Locals de Catalunya (**Fòrum SD**) és una **associació sense ànim de lucre** formada per sindicatures i defensories d'Ajuntaments de Catalunya.

L'associació es va constituir a la ciutat de Figueres el 10 de novembre de 2005.

Actualment agrupa a un total de **47 sindicatures** (42 a Catalunya i 5 a la resta de l'Estat) que donen servei a 5,6 milions de persones (4,6 milions a Catalunya).

Els objectius del FòrumSD són **promoure el creixement i el desenvolupament de la institució, facilitar la seva extensió i implantació** als municipis, el **desenvolupament de models de treball i d'actuació conjunts**, així com disposar d'una **xarxa de coordinació, informació, suport, intercanvi i assessorament** entre les diferents sindicatures.

La Junta de l'associació és escollida per un període de dos anys en Assemblea General Extraordinària. Està formada per les sindicatures següents:

President	Lluís Martínez Camps , síndic personer de Mollet del Vallès
Vicepresidenta	M. Assumpció Vilà Planas , síndica de greuges de Barcelona.
Secretària	Isabel Marquès Amat , síndica de greuges de Terrassa.
Tresorer	Ramon Palacio León , síndic de greuges de Sant Cugat del Vallès
Vocals	Milagros Calleja Gutiérrez , síndica de greuges de Rubí
	Rosa Sánchez Fuertes , síndica de greuges d'Igualada
	Joan Sala Baiget , síndic de greuges de Vic
	Josep Rius Graners , síndic de greuges de Sant Feliu de Guíxols

FÒRUM SD

El 26 de febrer de 2019 es va celebrar l'Assemblea General Ordinària i una Extraordinària; la primera per sotmetre a aprovació la gestió de la Junta. Es va presentar l'Informe de gestió - estat de comptes 2018 i la Proposta del pla de treball 2019 i la segona per treballar la proposta de modificació dels Estatuts de l'associació.

El mes de juny es va convocar una nova Assemblea General Extraordinària en la qual es va aprovar la modificació dels Estatuts del Fòrum.

FORMACIÓ

Entre les activitats realitzades l'any 2019 pel Fòrum SD destaquen l'organització **de tres tallers i unes jornades de formació**, adreçades a les sindicatures i defensories locals.

El primer taller de formació es va celebrar a la ciutat d'Igualada el dia 27 de març: ***Les noves tecnologies i les Sindicatures Locals: Administració electrònica i sindicatures - Usos de les xarxes socials.***

El segon taller va tenir lloc a Rubí, el dia 19 de juny, es va dedicar a la **lleï de segona oportunitat** i les dificultats d'aplicació que presenta. En l'organització del taller es va comptar amb el suport del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocacia de Catalunya (CICAC).

Coincidint amb la Fira Municipal a Lleida, el 23 d'octubre el FòrumSD i la FMC varen organitzar el tercer taller que va tractar del **paper de les sindicatures en la mediació administrativa**, per explicar quina relació hi ha entre la mediació administrativa, les sindicatures locals i l'Administració Local

En aquest marc es va fer la presentació de l'Informe-Monografia La Mediació administrativa i les sindicatures locals. Equip redactor Blanca Barredo, mediadora, i Carles Dalmau, síndic emèrit de Sant Boi.

Monografia sobre la temàtica de la mediació

Aquesta és la segona Monografia sobre la temàtica de la mediació. La primera "La mediació administrativa i/o social" es va presentar l'any 2018, elaborada per Muntsa Costa, postgraduada en Resolució de Conflictes Públics i Mediació Comunitària per la Universitat de Girona i que forma part de l'equip de la Síndica de Sabadell.

Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) Agenda 2030

Les **Jornades de Formació** varen tenir lloc els dies 26 i 27 de novembre a Santa Coloma de Gramenet. Es varen tractar diversos temes com ara el paper de les sindicatures locals respecte als Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) Agenda 2030 de Nacions Unides; el dret a ser empadronat i la bona administració.

CONVENIS

En el transcurs d'aquest any el **Fòrum SD**, del qual en forma part la Sindicatura municipal de Greuges de Sant Feliu de Guíxols, ha signat diversos **Convenis de col·laboració**:

Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya: per un model d'atenció comunitària centrada en la persona

 Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, que agrupa més de 3.000 entitats socials catalanes, i el Fòrum de Síndics i Síndiques locals i Defensors i Defensores locals de Catalunya,

han signat un Conveni de col·laboració que pretén sumar esforços per fer incidència en les polítiques socials públiques i sobretot donar resposta a reptes socials com l'**habitatge**, la **Renda Garantida de Ciutadania**, els **drets de la infància**; la problemàtica dels **empadronaments** i el **model d'atenció comunitària centrada en la persona**.

Promou l'intercanvi de coneixement, potencia la realització d'estudis i activitats conjuntes i fomenta la visibilització i sensibilització de la societat, i les Administracions públiques, sobre situacions de vulneració de drets. Per coordinar l'acció conjunta, les dues institucions desenvoluparan un pla de treball bianual i crearan una comissió de seguiment.

Fundació Proactiva Open Arms i el FòrumSD

Fundació Proactiva Open

Arms i el FòrumSD han signat un Conveni en virtut del qual les dues organitzacions col·laboraran en el desenvolupament d'accions de promoció i sensibilització dels Drets Humans.

L'acord l'han signat el president del FòrumSD, Lluís Martínez Camps, i el president de Proactiva Open Arms, Òscar Camps. Té una vigència d'un any prorrogable automàticament. La iniciativa s'emmarca en la commemoració del Dia Mundial dels Drets Humans, que se celebra cada 10 de desembre. (a la imatge Òscar Camps i Ramon Palacio, membre Junta Directiva FòrumSD).

El Conveni suposa facilitar l'organització conjunta de xerrades sobre la situació dels refugiats.

Consell de l'Advocacia Catalana i el FòrumSD

Han signat un acord de col·laboració per a promoure i defensar els drets humans i garantir el seu efectiu compliment a partir de la seva defensa, promoure la funció social de l'advocacia i la defensa de la justícia de proximitat.

Julio J. Naveira, President del Consell de l'Advocacia Catalana i

Lluís Martínez, President del Fòrum de síndics i síndiques locals i defensors i defensores locals de Catalunya.

VISITA INSTITUCIONAL AL PARLAMENT DE CATALUNYA

El dia 15 de març, el Síndic va participar en la **visita de caràcter institucional**, juntament amb altres membres de la Junta Directiva, amb el President del Parlament de Catalunya MHP Roger Torrent

MEMÒRIA D'ACTIVITATS

El dia 30 de maig de 2019, vaig fer la **presentació de la Memòria** davant el Ple de la Corporació de les actuacions dutes a terme durant l'any 2018.

<https://ciutada.quixols.cat/OAC/downloadR/442f6559-2be5-4f9e-a5f0-07685e135e7d>

CENTRES D'ENSENYAMENT

Com en els darrers anys, he continuat amb les **xerrades en centres d'ensenyament** per donar a conèixer la institució de la Sindicatura Municipal de Greuges entre els estudiants de cicle secundari del col·legi Sant Josep i a l'escola l'Ardenya.

He col·laborat també en una jornada a l'IES Sant Elm, juntament amb altres convidats, entorn a l'evolució de l'ensenyament i l'educació al llarg dels anys. Retrospectiva d'aquest àmbit fins als nostres dies.

PLA EDUCATIU D'ENTORN

El Curs 2017/2018 es va engegar el **Pla Educatiu d'Entorn** de Sant Feliu de Guíxols. Es tracta d'una iniciativa de cooperació educativa entre l' Ajuntament i el Departament d'Ensenyament per tal de:

- aconseguir l'**èxit de tot l'alumnat**
- contribuir a la **cohesió social** mitjançant l'equitat, l'ús de la llengua catalana, l'educació intercultural, i el foment de la convivència

Convidat per l'Àrea d'Educació de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols he assistit a alguna de les reunions de la Comissió de Territori i Entorn.

Assistència a les sessions de la Junta Directiva de l'Associació de Síndics, Síndiques, Defensors i Defensores locals de Catalunya (FòrumSD).

Com a vocal de la Junta Directiva del FòrumSD, i d'acord amb el compromís que això suposa, he assistit a les reunions que s'han convocat per tal de garantir el funcionament, coordinació i desenvolupament de l'Associació de Síndics i Defensors locals.

Tot seguit passo a relacionar les diferents reunions de la Junta Directiva que han tingut lloc durant aquest any 2019:

1. Núm. 128.-	16 de gener de 2019.	Santa Coloma de Gramenet.
2. Núm. 129.-	13 de febrer de 2019.	Santa Coloma de Gramenet.
3. Núm. 130.-	13 de març de 2019.	Santa Coloma de Gramenet.
4. Núm. 131.-	10 d'abril de 2019.	Vic.
5. Núm. 132.-	8 de maig de 2019.	Santa Coloma de Gramenet.
6. Núm. 133.-	12 de juny de 2019.	Santa Coloma de Gramenet.
7. Núm. 134.-	17 de juliol de 2019.	(absent) Sta. Coloma de Gramenet.
8. Núm. 135.-	18 de setembre de 2019.	Santa Coloma de Gramenet.
9. Núm. 136.-	9 d'octubre de 2019.	Santa Coloma de Gramenet.
10. Núm. 137.-	13 de novembre de 2019.	(absent) Sta. Coloma de Gramenet.
11. Núm. 138.-	18 de desembre de 2019.	Santa Coloma de Gramenet.

TAULA LOCAL DE LA GENT GRAN - RADARS -

En el discurs de presentació de la Memòria d'Actuacions de l'any 2016 vaig manifestar que estava valorant el projecte "RADARS a Sant Feliu" d'acció comunitària per a persones grans.

L' objectiu del projecte és ajudar i facilitar que les persones grans del barri puguin continuar a la seva llar i garantir-ne el benestar amb la complicitat del seu entorn la prioritat és reduir la solitud i el risc d'aïllament i d'exclusió social.

Els principals valors han de ser el respecte a les persones grans i el treball conjunt entre l'administració pública i la ciutadania per construir un Sant Feliu més humà, més solidari i més compromès amb el seu entorn.

Aquest projecte sembla que finalment tirarà endavant a través de la Taula Local de la Gent Gran de Sant Feliu de Guíxols. Aquesta Taula ha estat impulsada per les àrees d'Acció Social i d'Envel·liment Actiu de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, amb el compromís i col·laboració dels diferents serveis i entitats implicades en l'atenció d'aquest sector de població.

El seus objectius seran proposar actuacions i programes per a l'abordatge i millora de les situacions de risc de la gent gran del municipi i mantenir amb qualitat la gent gran al seu entorn observant el suport necessari a les famílies.

Com a Síndic municipal de Greuges se m'ha convidat a formar part de la Taula per a la Gent Gran (TGG).

La TGG es va constituir en la reunió que va tenir lloc el dia 28 de novembre de 2019.

EL CODI DE BON GOVERN – COMITÈ D'ÈTICA I BON GOVERN

El Codi d'Ètica i Bon Govern determina els valors, principis i estàndards de conducta que han de respectar els representants polítics locals, els càrrecs institucionals, els membres dels consells d'administració de les empreses municipals i dels consells rectors dels organismes autònoms, el

personal directiu i la resta de persones que presten els seus serveis a l'Ajuntament i als seus ens instrumentals. La seva actuació ha d'estar clarament orientada a la ciutadania tant pel que fa a la presa i avaluació dels serveis com pel que fa a la transparència i a la participació en la presa de decisions.

El Comitè d'Ètica i Bon Govern és l'òrgan encarregat d'assessorar al Govern i a la resta d'òrgans municipals en relació a l'aplicació, revisió i actualització del Codi d'Ètica i Bon Govern.

Es va acordar la seva creació per acord del Ple, en data 20 de desembre de 2018.

Enguany s'ha inclòs en el Pla Municipal de Formació de Sant Feliu de Guíxols una jornada de difusió de valors i principis de conducta amb l'objectiu de la millora institucional en matèria d'Ètica Pública.

Com a president del Comitè d'Ètica i Bon Govern estic valorant proposar la creació d'una bústia de denúncies anònimes per dotar a la ciutadania d'un canal per alertar de les conductes que podrien comprometre la integritat de la institució, garantint la confidencialitat, però no l'anonimat, que disposaria d'un procediment específic de tramitació.

- I. Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat.
- II. Declaració Universal dels Drets Humans.
- III. Reglament Orgànic Municipal de Sant Feliu de Guíxols.

CARTA EUROPEA DE SALVAGUARDA DELS DRETS HUMANS A LA CIUTAT

Dirigida als homes i dones de la ciutat

Per què, al llindar del segle XXI, una Carta Europea dels Drets Humans a la Ciutat? La Declaració de Drets Humans (1948) és universal. Què potser no ha estat reforçada i completada per molts altres compromisos que insistien en la protecció de determinats drets de diferent abast?. La Convenció Europea (1950) ofereix el que anomenem una garantia jurisdiccional. I tanmateix existeixen nombrosos drets que encara no són "efectius" i els ciutadans tenen moltes dificultats per orientar-se en el laberint dels procediments administratius i jurídics.

Com garantir millor els drets humans? Com actuar millor? Com assegurar millor les condicions públiques per a la felicitat privada de cada persona?

Aquí sorgeix la Ciutat.

Perquè, arreu on els habitants de les àrees rurals prossegueixen el seu camí cap a les ciutats i on aquestes acullen un gran nombre de ciutadans i ciutadanes de pas, però també i sobretot, estrangers que cerquen la llibertat, el treball i l'intercanvi de coneixements, la ciutat ha esdevingut el futur de l'ésser humà.

La ciutat és, avui, l'espai de totes les trobades i, per tant, de totes les possibilitats. També és el terreny de totes les contradiccions i de tots els perills: en l'espai urbà de fronteres incertes apareixen totes les discriminacions arrelades a l'atur, la pobresa, el menyspreu de les diferències culturals, mentre que, alhora, s'esbossen i es multipliquen pràctiques cíviques i socials de solidaritat.

La vida a la ciutat també ens imposa actualment l'obligació de precisar millor determinats drets, ja que hi vivim, hi busquem feina, ens hi desplaçem. També ens imposa el reconeixement de nous drets: el respecte del medi ambient, la garantia d'una alimentació sana, de la tranquil·litat, de les possibilitats d'intercanvi i lleure, etc.

Finalment, davant la crisi que assola la democràcia delegada en l'àmbit dels estats nacionals i la inquietud que provoquen les burocràcies europees, la ciutat apareix com el recurs a un nou espai polític i social.

És aquí on s'obren les condicions per a una democràcia de proximitat. Se'ns presenta l'ocasió perquè tots els ciutadans i ciutadanes participin en la ciutadania: una ciutadania de la ciutat. Si cada dret definit pertany a cadascú, cada ciutadà, lliure i solidari, ha de garantir-lo als altres.

El compromís que adoptem aquí s'adreça a les dones i als homes del nostre temps. No pretén ser exhaustiu i el seu abast dependrà de com els habitants de la ciutat el facin seu. Es presenta com

un marc de resposta a les expectatives dels ciutadans i ciutadanes, que les ciutats escenifiquen i revelen alhora. Aquesta Carta se situarà per a ells, com també per a aquelles persones que els governen, al nivell de la subsidiarietat que és el de la ciutat, conjunt de punts de suport per reivindicar els seus drets, reconèixer eventuais violacions i posar-hi fi.

Aquests punts de suport s'ofereixen com tantes altres oportunitats per superar les dificultats i conciliar les lògiques, de vegades contradictòries, implantades en la vida mateixa de la ciutat.

Una voluntat: integrar el lligam social, de forma durable, dins l'espai públic.

Un principi: la igualtat.

Un objectiu: l'augment de la consciència política de tots els seus habitants.

Les ciutats sotasignades:

Reconeixent que la Declaració Universal de Drets Humans, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, el Conveni per a la Salvaguarda dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals, la Carta Social Europea i els altres instruments internacionals per a la protecció dels drets humans s'apliquen als habitants de les ciutats com a qualsevol altra persona;

Recordant que els drets humans són universals, indivisibles i interdependents, que tots els poders públics són responsables de la seva garantia, però que el seu reconeixement i els mecanismes que en permeten l'execució encara són insuficients, sobretot pel que fa als drets socials, econòmics i culturals;

Convençudes que la bona administració de les ciutats exigeix el respecte i la garantia dels drets humans per a tots els habitants de les ciutats sense cap exclusió en la promoció dels valors de cohesió i protecció dels més vulnerables;

Convençudes per aquestes raons de la necessitat de l'existència d'una Carta Europea de Drets Humans a la Ciutat que proclami amb solemnitat i claredat les llibertats públiques i els drets fonamentals reconeguts als habitants de les ciutats i el compromís de les autoritats municipals de garantir-los en el respecte de les competències i dels poders que detenen legalment segons els termes de les seves legislacions nacionals respectives;

Inspirades en els valors de respecte de la dignitat de l'ésser humà, de la democràcia local i del dret a una existència que permeti millorar el benestar i la qualitat de vida de tothom.

Assumint els termes de la Carta Europea d'Autonomia Local, segons els quals cal fer l'administració municipal més eficaç i més propera del ciutadà, i seguint les recomanacions del Compromís de Barcelona, signat el 17 d'octubre de 1998 per les ciutats que van participar en la Conferència Europea Ciutats pels Drets Humans, de millorar l'espai públic col·lectiu per a tots els ciutadans i ciutadanes sense distinció de cap tipus, han decidit de comú acord assumir els compromisos següents:

PART I

DISPOSICIONS GENERALS

Art. I - DRET A LA CIUTAT

1. La ciutat és espai col·lectiu que pertany a tots els seus habitants que tenen dret a trobar-hi les condicions per a la seva realització política, social i ecològica, cosa que comporta assumir també deures de solidaritat.
2. Les autoritats municipals fomenten, amb tots els mitjans de què disposen, el respecte de la dignitat de tots i la qualitat de vida dels seus habitants.

Art. II - PRINCIPI D'IGUALTAT DE DRETS I DE NO-DISCRIMINACIÓ

1. Els drets enunciats en aquesta Carta són reconeguts a totes les persones que viuen a les ciutats signatàries, independentment de la seva nacionalitat.
2. Aquests drets són garantits per les autoritats municipals, sense cap discriminació per raó de color, edat, sexe o opció sexual, llengua, religió, opinió política, origen nacional o social o nivell d'ingressos.

Art. III - DRET A LA LLIBERTAT CULTURAL, LINGÜÍSTICA I RELIGIOSA

1. Es reconeix el dret dels ciutadans i ciutadanes a exercir i desenvolupar la llibertat cultural.
2. Tots els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a exercir la seva llibertat lingüística i religiosa. Les autoritats municipals, en col·laboració amb les altres administracions, fan tot allò necessari per tal que els infants de grups lingüístics minoritaris puguin estudiar la seva llengua materna.
3. La llibertat de consciència i de religió individual i col·lectiva queda garantida per les autoritats municipals a tots els ciutadans i ciutadanes. En el marc de la legislació nacional, les autoritats municipals duen a terme totes les accions necessàries per garantir aquest dret i vetllen per evitar la creació de guetos.
4. En el respecte del laïcisme, les ciutats afavoreixen la tolerància mútua entre creients i no creients, com també entre les diferents religions.
5. Les autoritats municipals conreen la història de la seva població i respecten la memòria dels difunts, tot assegurant el respecte i la dignitat dels cementiris.

Art. IV- PROTECCIÓ DELS COL·LECTIUS I CIUTADANS MÉS VULNERABLES

1. Els col·lectius i ciutadans i ciutadanes més vulnerables tenen dret a gaudir de mesures específiques de protecció.
2. Les persones discapacitades gaudeixen d'una assistència municipal particular. Se'ls han d'adaptar els habitatges, els llocs de treball i de lleure. Els transports públics han de ser accessibles a tothom.
3. Les ciutats signatàries adopten polítiques actives de suport a la població més vulnerable, garantint a cada persona el dret a la ciutadania.
4. Les ciutats prenen totes les mesures indispensables per tal de facilitar la integració de tots els ciutadans i ciutadanes sigui quina sigui la causa de la seva vulnerabilitat, i evitar els assentaments de caràcter excloent.

Art. V - DEURE DE SOLIDARITAT

1. La comunitat local està unida per un deure de solidaritat recíproca. Les autoritats locals hi participen i fomenten el desenvolupament i la qualitat dels serveis públics.
2. Les autoritats municipals afavoreixen la creació de xarxes i associacions de solidaritat entre ciutadans i ciutadanes, i controlaran la bona execució dels deures públics.

Art. VI - COOPERACIÓ MUNICIPAL INTERNACIONAL

1. Les ciutats fomenten el coneixement mutu dels pobles i les seves cultures.
2. Les ciutats signatàries es comprometen a cooperar amb les col·lectivitats locals dels països en vies de desenvolupament en els àmbits de l'equipament urbà, la protecció del medi ambient, la salut, l'educació i la cultura, i a implicar-hi el major nombre possible de ciutadans i ciutadanes.
3. Les ciutats inciten en particular els actors econòmics a participar en programes de cooperació per tal d'associar-hi tota la població i desenvolupar un sentiment de solidaritat i de plena igualtat entre els pobles, que vagi més enllà de les fronteres urbanes i nacionals.

Art. VII - PRINCIPI DE SUBSIDIARIETAT

1. El principi de subsidiarietat que regeix el repartiment de les competències entre l'estat, les regions i les ciutats ha de ser permanentment acordat per tal d'evitar que l'estat central i les altres administracions competents no descarreguin les seves pròpies responsabilitats sobre les ciutats.
2. Aquesta concertació té l'objectiu de garantir que els serveis públics depenguin del nivell administratiu més proper a la població per tal que siguin més eficaços.

PART II

DRETS CIVILS I POLÍTICS DE LA CIUTADANIA LOCAL

Art.VIII - DRET A LA PARTICIPACIÓ POLÍTICA

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret de participar en la vida política local mitjançant l'elecció lliure i democràtica dels representants locals.
2. Les ciutats signatàries fomenten l'ampliació del dret de sufragi actiu i passiu en l'àmbit municipal a tots els ciutadans i ciutadanes majors d'edat no nacionals, després d'un període de dos anys de residència a la ciutat.
3. Al marge de les eleccions periòdiques que estan destinades a renovar les instàncies municipals, es fomenta la participació democràtica. A aquest efecte, els ciutadans i ciutadanes i les seves associacions poden accedir als debats públics, interpel·lar les autoritats municipals pel que fa als reptes que afecten l'interès de la col·lectivitat local i expressar les seves opinions, o bé de manera directa mitjançant un referèndum municipal, o bé a través de les reunions públiques i l'acció popular.
4. Les ciutats, per tal de salvaguardar el principi de transparència i de conformitat amb les disposicions legislatives dels diferents països, organitzen el sistema de govern i l'estructura

administrativa de manera que faci efectiva la responsabilitat dels representants electes envers els ciutadans i ciutadanes, així com també la responsabilitat de l'administració municipal envers els òrgans de govern.

Art. IX - DRET D'ASSOCIACIÓ, DE REUNIÓ I MANIFESTACIÓ

1. Els drets d'associació, de reunió i manifestació es garanteixen a tothom a les ciutats.
2. Les administracions locals fomenten la vida associativa com a expressió de la ciutadania, en el respecte de la seva autonomia.
3. La ciutat ofereix espais públics per a l'organització de reunions obertes i trobades informals. Garanteix el lliure accés de tothom a aquests espais en el respecte de les normes.

Art. X - PROTECCIÓ DE LA VIDA PRIVADA I FAMILIAR

1. La ciutat protegeix el dret a la vida privada i familiar i reconeix que el respecte a les famílies, en la diversitat de les seves formes actuals, és un element essencial de la democràcia local.
2. La família, des de la seva formació i sense intervenció en la seva vida interna, gaudeix de la protecció de les autoritats municipals i de facilitats, en particular en l'àmbit de l'habitatge. Les famílies més desafavorides disposen doncs d'ajuts financers, com també d'estructures i serveis per a l'assistència a la infància i la vellesa.
3. Les autoritats municipals desenvolupen polítiques actives per vetllar per la integritat física dels membres de les famílies i encoratgen la desaparició dels maltractaments en el seu si.
4. En el marc del respecte de la llibertat d'elecció en l'àmbit educatiu, religiós, cultural i polític, les autoritats locals adopten totes les mesures necessàries per protegir la infància i la joventut i afavorir l'educació sobre les bases de la democràcia, la tolerància i la possibilitat de plena participació en la vida de la ciutat.
5. Les autoritats locals creen les condicions adients a fi que els infants puguin gaudir de la seva infantesa.

Art. XI - DRET A LA INFORMACIÓ

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a ser informats de tot allò que pertoca a la vida social, econòmica, cultural i administrativa local. Els únics límits són el respecte de la vida privada de les persones i la protecció de la infància i la joventut.
2. Les autoritats municipals ofereixen els mitjans perquè la circulació d'informació que afecti la població sigui accessible, eficaç i transparent. A aquest efecte, desenvolupen l'aprenentatge de les tecnologies informàtiques, el seu accés i la seva actualització periòdica.

PART III

DRETS ECONÒMICS, SOCIALS, CULTURALS I AMBIENTALS DE PROXIMITAT

ART. XII - DRET GENERAL ALS SERVEIS PÚBLICS DE PROTECCIÓ SOCIAL

1. Les ciutats signatàries consideren les polítiques socials com a part central de les polítiques de protecció dels drets humans i es comprometen a garantir-los en el marc de les seves competències.
2. Es reconeix el dret dels ciutadans i ciutadanes a accedir lliurement als serveis municipals d'interès general. Amb aquesta finalitat, les ciutats signatàries s'oposen a la comercialització dels serveis personals d'ajuda social i vetllen perquè existeixin uns serveis essencials de qualitat a preus acceptables en altres sectors dels serveis públics.
3. Les ciutats signatàries es comprometen a desenvolupar polítiques socials especialment destinades als més desfavorits, com a forma de rebuig a l'exclusió i en la recerca de la dignitat humana i de la igualtat.

Art. XIII - DRET A L'EDUCACIÓ

1. Els ciutadans i ciutadanes de la ciutat gaudeixen del dret a l'educació. Les autoritats municipals faciliten l'accés a l'educació elemental dels infants i els joves en edat escolar. Encoratgen la formació de les persones adultes, en un marc de proximitat i respecte dels valors democràtics.
2. Les ciutats contribueixen a la posada en disposició de tothom dels espais i centres escolars, educatius i culturals, en un context multicultural i de cohesió social.
3. Les autoritats municipals contribueixen a augmentar el nivell de ciutadania mitjançant pedagogies educatives, en particular pel que fa a la lluita contra el sexisme, el racisme, la xenofòbia i la discriminació, tot implantant principis de convivència i hospitalitat.

Art. XIV - DRET AL TREBALL

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a exercir activitats remunerades, mitjançant un lloc de treball digne que garanteixi la seva qualitat de vida.
2. Les autoritats municipals, en la mesura de les seves possibilitats, contribueixen a assolir la plena ocupació. Per tal de fer efectiu el dret al treball, les ciutats signatàries afavoreixen el punt d'equilibri entre l'oferta i la demanda d'ocupació i encoratgen l'actualització i la requalificació dels treballadors mitjançant la formació continuada. Desenvolupen accions accessibles a les persones a l'atur.
3. Les ciutats signatàries es comprometen a no firmar cap contracte municipal sense introduir-hi una clàusula que rebutgi el treball il·legal, tant si es tracta de treballadors nacionals com estrangers, de persones en situació tant regular com irregular en relació amb les lleis nacionals, com també clàusules que rebutgin el treball dels infants.
4. Les autoritats municipals desenvolupen, en col·laboració amb les altres institucions públiques i les empreses, mecanismes per garantir la igualtat de tots i totes davant el treball, per impedir qualsevol tipus de discriminació per motius de nacionalitat, sexe, opció sexual, edat o discapacitació pel que fa al salari, les condicions de treball, al dret de participació, a la promoció professional i a la protecció contra l'acomiadament. Les autoritats municipals encoratgen la igualtat en l'accés de les dones al treball mitjançant la creació de llars d'infants i d'altres mesures, i la igualtat en l'accés de les persones discapacitades, mitjançant la creació dels equipaments adients.

5. Les autoritats municipals afavoreixen la creació de llocs de treball protegits per a les persones que han de tornar a inserir-se dins la vida professional. En particular, les autoritats municipals encoratgen la creació de llocs de treball relacionats amb els nous jaciments d'ocupació i les activitats que tenen un benefici social: serveis a les persones, medi ambient, prevenció social i educació per a adults.

Art. XV - DRET A LA CULTURA

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a la cultura en totes les seves expressions, manifestacions i modalitats.

2. Les autoritats locals, en cooperació amb les associacions culturals i el sector privat, encoratgen el desenvolupament de la vida cultural urbana en el respecte de la diversitat. Es posen a la disposició dels ciutadans i ciutadanes espais públics adients per a les activitats culturals i socials en condicions d'igualtat per a tothom.

Art. XVI - DRET A L'HABITATGE

1. Tots els ciutadans i ciutadanes tenen dret a un habitatge digne, segur i salubre.

2. Les autoritats municipals vetllen per l'existència d'una oferta adient d'habitatge i d'equipaments de barri per a tots els ciutadans i ciutadanes, sense distinció deguda al nivell d'ingressos. Aquests equipaments han de disposar d'estructures d'acolliment per als sense sostre que puguin garantir la seva seguretat i dignitat, com també d'estructures per a les dones víctimes de violència, en particular de violència domèstica, de maltractaments, i per a les que intenten fugir de la prostitució.

3. Les autoritats municipals garanteixen el dret dels nòmades a residir en la ciutat en condicions compatibles amb la dignitat humana.

Art. XVII - DRET A LA SALUT

1. Les autoritats municipals afavoreixen l'accés en igualtat de tots els ciutadans i ciutadanes, a l'atenció i prevenció sanitàries.

2. Les ciutats signatàries, per mitjà d'accions en l'àmbit econòmic, cultural, social i urbanístic contribueixen de manera global a promoure la salut de tots els seus habitants amb la seva participació activa.

Art. XVIII - DRET AL MEDI AMBIENT

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a un medi ambient sa que cerqui la compatibilitat entre desenvolupament econòmic i equilibri ambiental.

2. Amb aquesta finalitat, les autoritats municipals adopten, sobre la base del principi de precaució, polítiques de prevenció de la contaminació (incloent-hi la contaminació acústica), d'estalvi de l'energia, de gestió, de reciclatge, reutilització i recuperació dels residus; amplien i protegeixen els espais verds de les ciutats.

3. Les autoritats municipals executen totes les accions necessàries perquè els ciutadans i ciutadanes apreciïn, sense degradar-lo, el paisatge que envolta i configura la ciutat i perquè siguin consultats sobre les modificacions que el puguin alterar.

4. Les autoritats municipals desenvolupen una educació específicament orientada envers el respecte de la natura, en particular per als infants.

Art. XIX - DRET A UN URBANISME HARMONIÓS I SOSTENIBLE

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a un desenvolupament urbanístic ordenat que garanteixi una relació harmoniosa entre l'hàbitat, els serveis públics, els equipaments, els espais verds i les estructures destinades als usos col·lectius.

2. Les autoritats municipals duen a terme, amb la participació dels ciutadans i ciutadanes, una planificació i una gestió urbanes que assoleixin l'equilibri entre l'urbanisme i el medi ambient.

3. En aquest marc, es comprometen a respectar el patrimoni natural, històric, arquitectònic, cultural i artístic de les ciutats i a promoure la rehabilitació i la reutilització del patrimoni construït, per tal de reduir les necessitats pel que fa a les noves construccions i al seu impacte en el territori.

Art. XX - DRET A LA CIRCULACIÓ I LA TRANQUIL·LITAT A LA CIUTAT

1. Les autoritats locals reconeixen el dret dels ciutadans i ciutadanes a tenir mitjans de transport compatibles amb la tranquil·litat a la ciutat. A aquest efecte, afavoreixen transports públics accessibles a tothom segons un pla de desplaçaments urbans i interurbans. Controlen el tràfic automobilístic i garanteixen la seva fluïdesa tot respectant el medi ambient.

2. El municipi controla rigorosament l'emissió de sorolls i vibracions de tot tipus. Defineix les àrees completament reservades, o reservades en determinats moments, als vianants i encoratja l'ús dels vehicles no contaminants.

3. Les ciutats signatàries es comprometen a assignar els recursos necessaris per fer efectius aquests drets i, si escau, recorren a formes de col·laboració econòmica entre entitats públiques, empreses privades i la societat civil.

Art. XXI - DRET AL LLEURE

1. Els governs locals reconeixen el dret dels ciutadans i ciutadanes a disposar de temps lliure.

2. Les autoritats locals garanteixen l'existència d'espais lúdics de qualitat oberts a tots els infants sense discriminació.

3. Les autoritats municipals faciliten la participació activa en l'esport i fan possible que les instal·lacions necessàries per a la pràctica esportiva estiguin a la disposició de tots els ciutadans i ciutadanes.

4. Les autoritats municipals encoratgen un turisme sostenible i vetllen per l'equilibri entre l'activitat turística de la ciutat i el benestar social i ambiental dels ciutadans i ciutadanes.

Art. XXII - DRETS DELS CONSUMIDORS

Les ciutats vetllen, en els límits de les seves competències, per la protecció dels consumidors. A aquest efecte, i pel que fa als productes alimentaris, garanteixen o fan garantir el control dels pesos i les mesures, de la qualitat, la composició dels productes i l'exactitud de les informacions, com també de les dates de caducitat dels aliments.

PART IV

ELS DRETS RELATIUS A L'ADMINISTRACIÓ DEMOCRÀTICA LOCAL

Art. XXIII - EFICÀCIA DELS SERVEIS PÚBLICS

1. Les autoritats locals garanteixen l'eficàcia dels serveis públics i la seva adaptació a les necessitats dels usuaris vetllant per evitar qualsevol situació de discriminació o d'abús.
2. Les administracions locals es dotaran d'instruments per a l'avaluació de la seva acció municipal i tindran en compte els resultats d'aquesta avaluació.

Art. XXIV - PRINCIPI DE TRANSPARÈNCIA

1. Les ciutats signatàries garanteixen la transparència de l'activitat administrativa. Els ciutadans i ciutadanes han de poder conèixer els seus drets i obligacions polítiques i administratives mitjançant la publicitat que es fa de les normes municipals, que han de ser comprensibles i actualitzades de forma periòdica.
2. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a disposar d'una còpia dels actes administratius de l'administració local que els afecten, llevat dels casos en què existeixen obstacles d'interès públic o en relació amb el dret a la vida privada de terceres persones.
3. L'obligació de transparència, publicitat, imparcialitat i no-discriminació de l'acció dels poders municipals s'aplica a: la conclusió dels contractes municipals arran de l'aplicació d'una gestió rigorosa de la despesa municipal; la selecció de funcionaris, empleats i treballadors municipals en el marc dels principis de mèrit i competència.
4. Les autoritats locals garanteixen la transparència i el control rigorós de l'ús dels fons públics.

PART V

MECANISMES DE GARANTIA DELS DRETS HUMANS DE PROXIMITAT

Art. XXV - ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA LOCAL

1. Les ciutats desenvolupen polítiques de millora de l'accés dels ciutadans i ciutadanes al Dret i la Justícia.
2. Les ciutats signatàries afavoreixen la solució extrajudicial dels conflictes civils, penals, administratius i laborals, mitjançant la implantació de mecanismes públics de conciliació, transacció, mediació i arbitratge.
3. Si s'escau, la justícia municipal, exercida pels jutges de pau independents (homes de bé), elegits pels ciutadans i ciutadanes o pels governs locals, té la competència per resoldre amb equitat els

conflictes que oposen els ciutadans i ciutadanes i l'administració municipal i que presenten caràcter de recurs.

Art. XXVI - POLICIA DE PROXIMITAT

Les ciutats signatàries fomenten el desenvolupament de cossos de policia de proximitat altament qualificats, amb missions d'agents de seguretat i convivència. Aquests agents apliquen polítiques preventives contra els delictes i actuen com una policia d'educació cívica.

Art. XXVII - MECANISMES DE PREVENCIÓ

1. Les ciutats signatàries implanten en el seu territori mecanismes preventius: - mediadors socials o de barri, en particular a les àrees més vulnerables; - Ombudsman municipal o defensor del poble com a institució independent i imparcial.

2. Per tal de facilitar l'exercici dels drets inclosos en aquesta Carta i sotmetre al control de la població l'estat de la seva concreció, cada ciutat signatària crea una comissió d'alerta constituïda per ciutadans i ciutadanes que s'encarregarà de l'avaluació de l'aplicació de la Carta.

Art. XXVIII - MECANISMES FISCALS I PRESSUPOSTARIS

1. Les ciutats signatàries es comprometen a establir els seus pressupostos de manera que les previsions dels ingressos i les despeses puguin fer efectius els drets enunciats en aquesta Carta. Poden implantar a aquest efecte un sistema de pressupost participatiu. La comunitat de ciutadans i ciutadanes, organitzada en assemblees de barris o sectors o fins i tot en associacions, podrà d'aquesta manera expressar la seva opinió sobre el finançament de les mesures necessàries per a la realització d'aquests drets.

2. Les ciutats signatàries es comprometen, en nom del respecte de la igualtat de tots els ciutadans i ciutadanes davant les càrregues públiques, a no permetre que els àmbits o activitats de la seva competència escapin a la legalitat en matèria social, fiscal, ambiental o de qualsevol altre ordre; i actuen de manera que les àrees d'excepció a la legalitat desapareguin allà on existeixen.

DISPOSICIÓ FINAL

VALOR JURÍDIC DE LA CARTA I MECANISMES D'APLICACIÓ

1. Un cop adoptada, la Carta romandrà oberta a la signatura individualitzada de totes les ciutats que s'adhereixin a aquest compromís.

2. Les ciutats signatàries incorporen dins l'ordenament local els principis i les normes, com també els mecanismes de garantia, establerts en aquesta Carta i en fan menció explícita en els fonaments jurídics dels actes municipals.

3. Les ciutats signatàries reconeixen el caràcter de dret imperatiu general dels drets enunciats en aquesta Carta i es comprometen a rebutjar o denunciar qualsevol acte jurídic, en particular qualsevol contracte municipal, les conseqüències del qual serien un obstacle per al compliment dels drets reconeguts o serien contràries a la seva realització, i a actuar de manera que els altres subjectes de dret reconeixin així el valor jurídic superior d'aquests drets.

4. Les ciutats signatàries es comprometen a reconèixer aquesta Carta mitjançant la menció expressa a totes les seves ordenances municipals com a primera regla jurídica vinculant de la ciutat.

5. Les ciutats signatàries es comprometen a crear una comissió encarregada d'establir cada dos anys una avaluació de l'aplicació dels drets reconeguts per la Carta i a fer-la pública.

6. La Reunió de la Conferència Ciutats pels Drets Humans, constituïda com a assemblea plenària de les ciutats signatàries, decidirà implantar un mecanisme de seguiment adient per tal de verificar la recepció i acompliment d'aquesta Carta per les ciutats signatàries.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

Les ciutats signatàries es comprometen a actuar davant els seus estats de manera que les legislacions nacionals permetin la participació dels ciutadans i ciutadanes residents no nacionals en les eleccions municipals, en el sentit expressat a l'Article VIII.2 d'aquesta Carta.

SEGONA

Per tal de permetre el control jurisdiccional dels drets continguts d'aquesta Carta, les ciutats signatàries es comprometen a demanar als seus estats i a la Unió Europea que completin les declaracions constitucionals de drets humans o la Convenció Europea de Drets Humans.

TERCERA

Les ciutats signatàries elaboraran i executaran programes Agenda 21, en aplicació dels acords adoptats a la Conferència de l'ONU sobre Medi Ambient i Desenvolupament que es va celebrar a Rio de Janeiro l'any 1992.

QUARTA

En cas de conflicte armat, les ciutats signatàries vetllaran pel manteniment del govern de la municipalitat en el respecte dels drets proclamats en aquesta Carta.

CINQUENA

La signatura del representant de la ciutat present el divuit de maig de 2000 a Saint-Denis està subjecta a la seva ratificació pel Ple Municipal, que podrà establir les reserves al text de l'articulat que consideri adequades.

Fet a Saint-Denis, el divuit de maig de dos mil.

DECLARACIÓ UNIVERSAL DELS DRETS HUMANS

Preàmbul

Considerant que el reconeixement de la dignitat inherent i dels drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana és el fonament de la llibertat, la justícia i la pau en el món,

Considerant que el desconeixement i el menyspreu dels drets humans han originat actes de barbàrie que han ultratjat la consciència de la humanitat; i que s'ha proclamat com l'aspiració més elevada de tothom l'adveniment d'un món on els éssers humans, deslliurats del temor i la misèria, puguin gaudir de llibertat d'expressió i de creença,

Considerant que és essencial que els drets humans siguin protegits per un règim de dret per tal que les persones no es vegin forçades, com a últim recurs, a la rebel·lió contra la tirania i l'opressió,

Considerant també que és essencial de promoure el desenvolupament de relacions amistoses entre les nacions,

Considerant que els pobles de les Nacions Unides han ratificat en la Carta llur fe en els drets humans fonamentals, en la dignitat i el valor de la persona humana i en la igualtat de dret d'homes i dones; i que han decidit de promoure el progrés social i millorar el nivell de vida dins d'una llibertat més àmplia,

Considerant que els Estats membres s'han compromès a assegurar, en cooperació amb l'Organització de les Nacions Unides, el respecte universal i efectiu dels drets humans i les llibertats fonamentals,

Considerant que una concepció comuna d'aquests drets i llibertats és de la més gran importància per al ple compliment d'aquest compromís,

L'Assemblea General

Proclama aquesta Declaració Universal de Drets Humans com l'ideal comú a assolir per a tots els pobles i nacions amb el fi que cada persona i cada institució, inspirant-se constantment en aquesta Declaració, promoguin, mitjançant l'ensenyament i l'educació, el respecte a aquests drets i llibertats i assegurin, amb mesures progressives nacionals i internacionals, el seu reconeixement i aplicació universals i efectius, tant entre els pobles dels Estats membres com entre els dels territoris sota llur jurisdicció.

Article 1

Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets. Són dotats de raó i de consciència, i han de comportar-se fraternalment els uns amb els altres.

Article 2

Tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició.

A més, no es farà cap distinció basada en l'estatut polític, jurídic o internacional del país o del territori al qual pertanyi una persona, tant si és independent com si està sota administració fiducitària, si no és autònom, o està sota qualsevol altra limitació de sobirania.

Article 3

Tota persona té dret a la vida, a la llibertat i a la seva seguretat.

Article 4

Ningú no serà sotmès a esclavitud o servitud: l'esclavitud i el tràfic d'esclaus són prohibits en totes llurs formes.

Article 5

Ningú no serà sotmès a tortures ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants.

Article 6

Tota persona té el dret arreu al reconeixement de la seva personalitat jurídica.

Article 7

Tots són iguals davant la llei i tenen dret, sense cap distinció, a igual protecció per la llei. Tots tenen dret a igual protecció contra qualsevol discriminació que violi aquesta Declaració i contra qualsevol incitació a una tal discriminació.

Article 8

Tota persona té dret a un recurs efectiu prop dels tribunals nacionals competents que l'empari contra actes que violin els seus drets fonamentals reconeguts per la constitució o per la llei.

Article 9

Ningú no serà detingut, pres o desterrat arbitràriament.

Article 10

Tota persona té dret, en condicions de plena igualtat, a ser escoltada públicament i amb justícia per un tribunal independent i imparcial, per a la determinació dels seus drets i obligacions o per a l'examen de qualsevol acusació contra ella en matèria penal.

Article 11

1. Tots els acusats d'un delictes tenen el dret que hom presumeixi la seva innocència fins que no es provi la seva culpabilitat segons la llei en un judici públic, en què hom li hagi assegurat totes les garanties necessàries per a la seva defensa.
2. Ningú no serà condemnat per actes o omissions que en el moment que varen ésser comesos no eren delictius segons el dret nacional o internacional. Tampoc no s'imposarà cap pena superior a l'aplicable en el moment de cometre el delictes.

Article 12

Ningú no serà objecte d'intromissions arbitràries en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs al seu honor i reputació. Tothom té dret a la protecció de la llei contra tals intromissions o atacs.

Article 13

1. Tota personal té dret a circular lliurement i a triar la seva residència dins les fronteres de cada Estat.
2. Tota persona té dret a sortir de qualsevol país, àdhuc el propi, i a retornar-hi.

Article 14

1. En cas de persecució, tota persona té dret a cercar asil en altres països i a beneficiar-se'n.
2. Aquest dret no podrà ser invocat contra una persecució veritablement originada per delictes comuns o per actes oposats als objectius i principis de les Nacions Unides.

Article 15

1. Tota persona té dret a una nacionalitat.
2. Ningú no serà privat arbitràriament de la seva nacionalitat, ni del dret de canviar de nacionalitat.

Article 16

1. Els homes i les dones, a partir de l'edat núbil, tenen dret, sense cap restricció per motius de raça, nacionalitat o religió, a casar-se i a fundar una família. Gaudiran de drets iguals pel que fa al casament, durant el matrimoni i en la seva dissolució.
2. Només es realitzarà el casament amb el lliure i ple consentiment dels futurs esposos.
3. La família és l'element natural i fonamental de la societat i té dret a la protecció de la societat i de l'Estat.

Article 17

1. Tota persona té dret a la propietat, individualment i col·lectiva.
2. Ningú no serà privat arbitràriament de la seva propietat.

Article 18

Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, i la llibertat, individualment o col·lectivament, en públic o en privat, de manifestar la seva religió o creença per mitjà de l'ensenyament, la pràctica, el culte i l'observança.

Article 19

Tota persona té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou el de no ser molestat a causa de les pròpies opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà i sense límit de fronteres.

Article 20

1. Tota persona té dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques.

2. Ningú no pot ser obligat a pertànyer a una associació.

Article 21

1. Tota persona té dret a participar en el govern del seu país, directament o per mitjà de representants lliurement elegits.
2. Tota persona té dret, en condicions d'igualtat, a accedir a les funcions públiques del seu país.
3. La voluntat del poble és el fonament de l'autoritat de l'Estat; aquesta voluntat ha d'expressar-se mitjançant eleccions autèntiques, que hauran de fer-se periòdicament per sufragi universal i igual i per vot secret o per altre procediment equivalent que garanteixi la llibertat del vot.

Article 22

Tota persona, com a membre de la societat, té dret a la seguretat social i a obtenir, mitjançant l'esforç nacional i la cooperació internacional, segons l'organització i els recursos de cada país, la satisfacció dels drets econòmics, socials i culturals indispensables per a la seva dignitat i el lliure desenvolupament de la seva personalitat.

Article 23

1. Tota persona té dret al treball, a la lliure elecció de la seva ocupació, a condicions equitatives i satisfactòries de treball, i a la protecció contra l'atur.
2. Tota persona, sense cap discriminació, té dret a salari igual per igual treball.
3. Tothom que treballa té dret a una remuneració equitativa i satisfactòria que asseguri per a ell i la seva família una existència conforme a la dignitat humana, completada, sic al, amb altres mitjans de protecció social.
4. Tothom té dret a constituir sindicats per a la defensa dels seus interessos i a afiliar-s'hi.

Article 24

Tota persona té dret al descans i al lleure i, particularment, a una limitació raonable de la jornada de treball i a vacances periòdiques pagades.

Article 25

1. Tota persona té dret a un nivell de vida que asseguri, per a ell i la seva família, la salut i el benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i als serveis socials necessaris; també té dret a la seguretat en cas d'atur, malaltia, incapacitat, viduïtat, vellesa o altra manca de mitjans de subsistència independent de la seva voluntat.
2. La maternitat i la infantesa tenen dret a una cura i a una assistència especials. Tots els infants, nascuts d'un matrimoni o fora d'un matrimoni, gaudeixen d'igual protecció social.

Article 26

1. Tota persona té dret a l'educació. L'educació serà gratuïta, si més no, en la instrucció elemental i fonamental. La instrucció elemental serà obligatòria. L'ensenyament tècnic i professional es posarà a l'abast de tothom, i l'accés a l'ensenyament superior serà igual per a tots en funció dels mèrits respectius.
2. L'educació tendirà al ple desenvolupament de la personalitat humana i a l'enfortiment del respecte als drets humans i a les llibertats fonamentals; promourà la comprensió, la tolerància i l'amistat entre totes les nacions i grups ètnics o religiosos, i fomentará les activitats de les Nacions Unides per al manteniment de la pau.

3. El pare i la mare tenen dret preferent d'escollir la mena d'educació que serà donada als seus fills.

Article 27

1. Tota persona té dret a participar lliurement en la vida cultural de la comunitat, a gaudir de les arts i a participar i beneficiar-se del progrés científic.
2. Tota persona té dret a la protecció dels interessos morals i materials derivats de les produccions científiques, literàries o artístiques de què sigui autor.

Article 28

Tota persona té dret a un ordre social i internacional en què els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració puguin ser plenament efectius.

Article 29

1. Tota persona té deures envers la comunitat, ja que només en aquesta li és possible el lliure i ple desenvolupament de la seva personalitat.
2. En l'exercici dels drets i les llibertats, tothom estarà sotmès només a les limitacions establertes per la llei i únicament amb la finalitat d'assegurar el reconeixement i el respecte deguts als drets i llibertats dels altres i de complir les justes exigències de la moral, de l'ordre públic i del benestar general en una societat democràtica.
3. Aquests drets i llibertats mai no podran ser exercits en oposició als objectius i principis de les Nacions Unides.

Article 30

Res en aquesta Declaració no podrà interpretar-se en el sentit que doni cap dret a un Estat, a un grup o a una persona a emprendre activitats o a realitzar actes que tendeixin a la supressió de qualsevol dels drets i llibertats que s'hi enuncien.

REGLAMENT ORGÀNIC MUNICIPAL L'AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUÍXOLS

Article 124.- Definició del Síndic.

- 1). El Síndic Municipal de Greuges de Sant Feliu de Guíxols és una institució que té per missió defensar pels drets i les llibertats públiques dels ciutadans en relació amb l'Administració municipal i dels organismes administratius que en depenen, així com de les empreses de servei públic amb capital que pertanyi total o parcialment a l'Ajuntament, i dels concessionaris dels serveis públics municipals. Amb aquesta finalitat, estudia les queixes que se li presentin, sense perjudici de les accions que puguin promoure per la seva pròpia iniciativa.
 - 2). El Síndic compleix les seves funcions amb independència i objectivitat, examinant i donant tràmit a les queixes que se li formulin o promovent accions per la seva pròpia iniciativa.
 - 3). Per a realitzar la seva funció, pot supervisar les activitats de l'Administració municipal i, en general, tots els organismes i empreses dependents de l'Ajuntament i els concessionaris dels serveis públics municipals. Totes aquestes entitats auxiliaran, amb caràcter preferent, el Síndic en les seves tasques i li facilitaran tota la documentació que necessiti en relació amb la queixa concreta o actuació.
-
- 4). El Síndic informará de les seves actuacions als òrgans col·legiats de l'Ajuntament que ho sol·licitin i anualment al Ple de la Corporació, presentant l'informe corresponent.
 - 5). El Síndic Municipal establirà relacions amb el Síndic de Greuges de Catalunya.

Article 125.1.

El Síndic de Greuges és escollit pel Ple de la Corporació per una majoria de les tres cinquenes parts dels seus membres, en primera votació; si no s'assoleix aquesta majoria, en la segona votació és suficient la majoria absoluta.

Article 125.2.

Per poder ésser elegit síndic municipal de greuges, s'han de complir les condicions següents:

- a) Ésser major d'edat i gaudir de la plenitud de drets civils i polítics.
- b) Tenir la condició política de català i estar empadronat al municipi de Sant Feliu de Guíxols.

Article 125.3.

- 1). El càrrec de síndic de greuges té una durada de cinc anys i només podrà ser reelegit per un segon període de cinc anys.
- 2). El Síndic Municipal de Greuges cessa per algunes de les causes següents:
 - a) Per renúncia.

- b) Per transcurs del temps pel qual fou elegit.
 - c) Per mort.
 - d) Per incapacitat o per inhabilitació per a l'exercici dels drets polítics declarada per decisió judicial ferma.
 - e) Per condemna a causa de delictes dolós per sentència ferma.
 - f) Per negligència notòria en el compliment de les obligacions i dels deures del càrrec.
- 3). En aquest darrer cas el cessament és decidit per majoria de les tres cinquenes parts dels membres del Ple en un debat específic, en el qual el Síndic té dret a assistir i a fer ús de la paraula abans de la votació. En els altres casos és declarat per l'Alcalde, que tot seguit n'ha de donar compte al Ple.

Article 126. Procediment i actuació del Síndic Municipal de Greuges.

- 1). Pot adreçar-se al Síndic Municipal per sol·licitar-ne la seva actuació, qualsevol persona física o jurídica que demostrï un interès legítim relatiu a l'objecte de la queixa, sense restricció de cap mena excepció feta d'aquelles persones amb dependència funcional o laboral de l'administració municipal en qüestions relatives a l'àmbit de les relacions laborals o de servei. Les queixes es presentaran per escrit acompanyades dels documents que puguin servir per a esclarir el cas. La presentació pot realitzar-se per qualsevol de les formes previstes en la regulació del Registre d'entrada de documents administratius.
- 2). El termini màxim per a la presentació de les queixes serà d'un any a partir de la data en que s'hagin produït els fets causants de la queixa.
- 3). Totes les actuacions del Síndic Municipal de Greuges són gratuïtes per a la persona interessada, i no és necessària l'assistència de cap representant legal.
- 4). El Síndic Municipal de Greuges ha de registrar i acusar recepció de totes les queixes que se li formulin, que pot tramitar o rebutjar; en aquest darrer cas ho ha de comunicar a l'interessat mitjançant un escrit motivat.
El Síndic Municipal de Greuges no pot investigar les queixes o reclamacions l'objecte de les quals es trobi pendent de resolució judicial.
- 5). Hi haurà un registre especial de les queixes rebudes a l'oficina del Síndic Municipal de Greuges a la pròpia disposició amb còpia a la Secretaria de la Corporació, on podrà ser consultat pels regidors. Excepcionalment, el Síndic Municipal de Greuges podrà declarar en forma raonada i únicament quan així ho demani la persona que subscriu la queixa, la confidencialitat de les dades de caràcter personal de qui la formulï, sense afectar ni al contingut de la queixa ni a l'expedient que es tramiti.
- 6). El Síndic Municipal de Greuges ha de vetllar perquè l'administració resolgui en el temps i la forma deguts les peticions i els recursos que li han estat formulats o presentats.
- 7). Les decisions i les advertències del Síndic Municipal de Greuges no poden ser objecte de recurs de cap mena, sens perjudici dels recursos administratius o jurisdiccionals que procedeixin contra l'acte, la resolució o l'actuació que ha motivat la seva intervenció.
El Síndic Municipal de Greuges donarà prioritat a la tramitació de les queixes quan facin referència a supòsits en que l'Ajuntament hagi incomplert els terminis legals per resoldre els expedients o instàncies.
- 8). Havent estat admesa la queixa a tràmit, el Síndic Municipal de Greuges ho comunicarà a l'interessat i estudiarà les mesures que consideri oportunes i podrà informar l'Alcalde o Regidor afectat perquè dins de quinze dies emetin informe escrit.

- 9). Si la queixa afecta la conducta de persones al servei de l'Ajuntament, el Síndic Municipal de Greuges ho comunicarà a l'Alcalde o al Regidor delegat corresponent, i aquests trametran al Síndic l'informe i la documentació que calgui en el termini màxim de trenta dies.
- 10). El Síndic Municipal de Greuges pot fer públic el nom de les persones i l'àrea, el departament o els òrgans que obstaculitzin l'exercici de les seves funcions i també destacar aquesta actuació en l'informe anual al Ple de la Corporació.
- 11). Si en el desenvolupament de les seves funcions s'observen indicis d'infraccions disciplinàries o de conductes delictives, el Síndic Municipal de Greuges ho comunicarà a l'òrgan competent, al Ministeri Fiscal o a l'Autoritat Judicial competent.
- 12). En l'exercici de les seves funcions d'estudi i tramitació d'una queixa, El Síndic Municipal de Greuges pot formular a les autoritats i al personal de l'Ajuntament, les recomanacions, els suggeriments i els recordatoris adients, si bé no pot modificar ni anul·lar resolucions o actes administratius. Igualment, el Síndic Municipal de Greuges pot proposar fórmules de conciliació o acord als interessats.
- 13). El Síndic Municipal de Greuges ha d'informar del resultat de les investigacions a l'autor de la queixa, a la persona al servei de l'Administració afectada i a l'organisme en relació amb el qual s'ha formulat la queixa.
- 14). El Ple municipal podrà fixar una assignació econòmica per l'exercici del càrrec.
En tot cas, en els pressupostos municipals es preveurà una partida destinada als mitjans necessaris per a l'exercici de les seves funcions, i per fer front a les despeses i dietes que hagi d'assumir per tal exercici.

Article 127. Relacions amb el Ple de la Corporació.

- 1). Anualment, abans del dia 31 de març, el Síndic Municipal de Greuges ha de presentar al Ple de la Corporació un informe de les seves actuacions durant l'any complet anterior, en el qual ha de constar-hi:
 - a) En nombre i la mena de queixes formulades.
 - b) Les queixes rebutjades, les que es trobin en tràmit i les ja investigades amb el resultat obtingut, i també els fets que les varen causar.
- 2). D'altra banda, el Síndic Municipal de Greuges podrà formular en el seu informe els suggeriments que estimi adients.
- 3). El Síndic Municipal de Greuges pot presentar també informes extraordinaris al Ple de la Corporació o a l'Alcalde quan ho requereixin la urgència o la importància dels fets que motivin la seva intervenció.
- 4). Els Grups municipals podran fixar la seva posició en relació amb l'informe.»

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Des de l'entrada en vigor d'aquest reglament es tindrà per creat el Registre d'Entitats regulat als articles 118 a 123 d'aquest reglament i, supletòriament, per la legislació aplicable.

Aquest Reglament orgànic fou aprovat pel Ple municipal en la sessió celebrada el dia 30 de març de 1988, i va entrar en vigor amb la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província de Girona de 28 de maig de 1988.

...//...

En Ple de data 30/07/03 s'acorda modificar l'article 87 i afegir els articles del 124 al 127.

SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES
SANT FELIU DE GUÍXOLS

SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES DE SANT FELIU DE GUÍXOLS
C/ Penitència, núm. 10 (Casa Albertí)
Telèfon: 972 32 80 40
E.mail: sindic.greuges@guixols.cat